

‘శ్రీరనికొరిక-తరువాత’

Sri Krisāna Devaraya Andhra Bhasha Nilayam,
Sultan Bazar, Hyderabad.

372--
9445
2.4-5-63

రావు వేంకటమహీపతి

గంగాధర రామారావు

పిఠాపురము యువరాజు

మొదటికూర్పు.

500 ప్రతులు.

1941

1941

రామరాయ ముద్రణాలయము

త్యాగరాయవగరు

మద్రాసు

సర్వస్వాధ్యక్షులు

గ్రంథకర్త.

కాలచక్రములో

నలగి పోయెడి

బ్రతుకులకు.

నాం ది !

★

దగదగచుండి పోవుచున్నది కాలము. నలగిపోవు
చున్నది టీవనము. పొంగిపోవుచున్నది ధావము—పర్త
మాసము—పర్తమాసము—ముందేమో ! వెనుకేమో !—

కంటిసీటిలో మందహాసముతో సాగిపోవుచున్నది
విశ్వరంగమునందు విశ్వానాటకము.

చీకటిలో గ్రుడ్డులాటా ? దేవుళ్ల దెబ్బలాటా ?

శాంతము, పాపము; సర్వే లోరాస్సుఖినోదవంతు.

★

పాత్రలు :

తిలొత్తమ.

వాసంతి.

సుమంగళి.

అచ్చమ్మ.

ఇద్దరు, ముగ్గురు స్త్రీలు (సభలో)

నరేంద్రుడు.

వాగనుశాసనుడు.

ఘటోత్కచుడు.

పిచ్చివాడు.

సభికులు, పల్లెటూరి వ్యక్తి, పోలీసు ఇన్స్పెక్టరు.

పోలీసులు, నేవకుడు, వైద్యుడు, గొర్రెలకాపరి

మఱియొక లోకమునందలి పాత్రలు.

★

“ త్రి ర ని క్కో రి క — త రు వా త ”

ప్ర థ మాం క ము

★

ఒ క నా డు

ప్రదేశము (ఒక మైదానము)

ప్రదేశము (ఒక చిన్ని బహిరంగ సభకు అనుకూలమగు
జనులు. ఇద్దరు ముగ్గురు స్త్రీలుకూడ పురుషుల మధ్య కూర్చుందురు—
వక్తకొఱకు, ఒక చిన్న బల్లవేయబడియుండును.

వాగనుశాసనుడు ప్రవేశించి, బల్లను అధిరోహింపబోయి
బల్లపడిపోవ దానుకూడ నేలపైబడును.

(సభలో హర్షధ్వనులు—నవ్వులు)

వాగనుశాసనుడు :

(లేచుచు, దులుపు కొనుచు) నవ్వండి, నవ్వండి—మీ
నవ్వులకి అర్ధాల్లేవు, మీ ఏడుపులికి అర్ధాల్లేవు—

ఒక సభికుడు :

నోరుమూయ్ ! (హర్షధ్వనులు సభలో)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు :

నీ నోరా ! (సభలో హర్షధ్వనులు)

మొదటి సిద్ధిరీడు :

(లేచి సమీపించి) ఏం పేర్చున్నావ్.

(చొక్కా చేతులు విడలి పెట్టెను. హర్షధ్వనులు.)

వాగనుశాసనుడు :

(వెనుకకు జరుగుతు) ఏం నాకు భయమనుకొన్నావా—
(మఱి సభలో హర్షధ్వనులు) (ఇంకొక్కొకరి వెనుకకు వెదలి)
—కాని అనవసరంబైన గొడవ ఎందుకని శాంతిస్తున్నాను—
ఓ మహాశయులారా ! మహాత్ముని అహింసా విధానాన్ని
మనస్ఫూర్తిగా అమల్లోపెట్టేవాణ్ణి నేనే—ఈ నా

సభలో

(“ ఓ మహాత్మా ” అని కొందఱినుండియు,

“ ఓ మతిలేని పిరికిపందా ” అని కొందఱినుండియు శోకలు)

వాగనుశాసనుడు :

నేను పిరికిపందనా, చెపుతా (బల్ల సరిచేసి ఎక్కబోవును.)

సభలో చేకలు

అయ్యా : మళ్లాపడతారు తాగ్రత : (హాస్యభవము)

వాగనుశాసనుడు :

(ఎక్కి) పడితే పడతాను — అది నా యిష్టం—నా
స్వేచ్ఛ—నాజన్మ హాయి స్వేచ్ఛలేనిదే సరకం—అట్లాపిం
చేవాడే ఉండకూడదు. అదిఉంటే నాస్కం—దుఃఖం—ఈ
స్వేచ్ఛ కొఱకు నా జీవితాన్నైనా ఇచ్చేస్తా :

సభలో

పీడ వదుల్తుంది : (కాతాశ్చయం)

వాగనుశాసనుడు :

నేను చచ్చినా నా ఆత్మ ఈ స్వేచ్ఛకొఱకు, మీ స్వేచ్ఛ
కొఱకు ఇక్కడే నిలబడి స్వేచ్ఛావిధానాన్ని పరదాటిగా
ప్రపంచానికి చాటించగలదు—

మొదటిసభకుడు

(నమోదించును)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు :

(చివాలున బల్లనుండి వెనుకకు దుమికి) అయ్యా! చొక్కా
చేతులు దింపేయండి — అలాంటి విషయాలు అనవ
సరం ఇక్కడ — ఇది సభ! యుద్ధంకాదు, — ఇక్కడంతా
మాటలతో జరగవలసిందే అన్నివిషయాలును—కార్యాలతో
ఈ సభకు సంబంధంలేదు—శాంతం భూషణం.

(బల్ల ఎక్కును, సభికునితో కరస్పర్శచేయును)

సభలో

“నెహబాన్” — సిగ్గు, సిగ్గు.

వాగనుశాసనుడు :

సిగ్గెందుకు — సిగ్గనేది నా నిఘంటులో లేదు —
(కరతాళములు) సిగ్గనేది ప్రపంచంలోనే లేదు — సిగ్గనేది
ఆడవాళ్ళకే—

ఒక స్త్రీ :

(శేచి) ఆడవాళ్ళకు సిగ్గెందుకు ?—ఈవిధంగా స్త్రీలను
అవమానిస్తున్నంతకాలం దేశానికి విముక్తిలేదు—ఈ మాట
లకి స్త్రీలోకంతా మండిపోయి ఉద్రేకంచేత ఉడికిపోయి
కంపిస్తుంది—(చేతిని కదలించును.)

సభలో

(కరతాళములు)

ఒక పల్లెటూరివ్యక్తి :

సన్నిపాతజ్వరానికి మా మామ్మదగ్గర మహా మంచి
మందు ఉందండి అమ్మగారు !

సభలో

(హర్ష ధ్వనులు, నవ్వులు)

వాగనుశాసనుడు :

(బల్లదిగి) శాంతించండి—ఒకమాట చెప్పతా—మీకర్థం
అవ్వలేదు— (మొదటిసభికుని చూచి) అయ్యా తమరు కొంచెం
దయచేయండి. రాజీ అయిపోయిందికాదు మనకి—నేను చాలా
కంగారులో ఉన్నాను—(“పాపము” “పాపము” అని కేకలు)

మొదటి సభికుడు

(కూర్చుండును)

వాగనుశాసనుడు:

నేను బల్లదిగటం భయపడికాదు — ఈ స్త్రీగారి కర
కమలం నాకు తగిలితే వారికి నొప్పిపెడతదేమో అని కొంచెం

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

జరిగేను. ఓ తీరత్నముగారూ ! ప్రపంచశాంతికొఱకు మీకు
నమస్కారం—నే అన్నదే(విటంటే త్రీలకే సిగ్గనేది లేదు.
ఇప్పుడవి—

ఆ త్రీ :

త్రీలంత నీచమనా !

వాగనుశాసనుడు :

అబ్బేబ్బే ! ఎంతమాత్రం కాదు. శాంతం పాపం,
శాంతం పాపం. త్రీలంత గొప్పవారే సిగ్గు విడచిపెట్టినప్పుడు
ఇక అది ఎందుకని అనబోతున్నా !

సభలో

(హర్ష భవనము)

త్రీ :

(కూర్చుండును. చెమట తుడుచుకొని పైట సర్దుకొనును.)

పల్లెటూరి వ్యక్తి :

(ఆమెను తేరి పారచూచును.) (పక్కనున్న వానితో గట్టిగా)

అడోళ్లు మొగోళ్లుకలిసి చేసుకొనే ఈ మీటంగాలు మా
బాగున్నాయి—ఇన్నాళ్ళనుండి ఏంటిరా నెప్పా ఈళ్ళంద

అకి మతులుపోయేయా పసులుమానుకొని గాడిచల్లాగ కుక్క
ల్లాగ అరుస్తుంటారు. ఈ మీడింగారు చేసుకుంటారు అని
ఆశ్చర్యంపడేవోజ్జీ—బాబూ మాదాగా తెలిసింది ! ఏదండీ
ఆరితో మాట్లాడొచ్చా !—అమ్మగారు పండల అండి.—తేసి
ఏవన్నా మాట్లాడండి :—

ప్రక్కనున్నవారు

తప్పు అలా గట్టిగా మాట్లాడకూడదు.

పల్లెటూరి వ్యక్తి

ఏం బాబు మాట్లాడొద్దంటావ్ :—

ప్రక్కనున్నవారు

స్త్రీల విషయము అలా మాట్లాడకూడదు — వాళ్ళని
అలా కళ్ళవిప్పి చూడకూడదు.

పల్లెటూరివ్యక్తి

(గట్టిగా) ఏంబాబూ, నువ్వుమట్టుకు తెగేసి అదేపనిగా
సూట్టంతేదు ఈ అమ్మల్ని ? (సభలో చప్పుడు :—)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

ప్రీతి

వాగనుశాసనుడుగారూ, సామ్యవాదుల సభలో మీరు ఉపన్యసిస్తారని ఇక్కడకు వచ్చేం ! అంతేకాని అనవసరం ఐన విషయాలతో కాలక్షేపం చేస్తూంటే ఎట్లా! మాకు పనులు లేవు ?—ఇదంతా సంతగోలలోకి మారింది—ఈ పల్లెటూరి మనిషి ఎవరో అసలే మర్యాద పాటించటంలేదు.

వాగనుశాసనుడు

(విషయములు వ్రాసుకొనుచు బల్లనెక్కి) సో ద రీ శిరోమణి !

పల్లెటూరివ్యక్తి

(తేచి) ఏవండి అమ్మగారూ ! అలా అంటారు. నేను ఏం మర్యాదకానిపని చేసేనండి ?—నేను కాపోణ్ణండి !—మర్యాదకానిపని చేస్తే కులం తప్పేస్తారండి—మాకు మర్యాద చాలా ఎక్కువండి—మా ఆడోళ్లని ఇలాంటి మీటంగాలలోనికి రానివ్వమండి—మాటాడితే పల్లెటూరోళ్ళని ఆక్షేపిస్తారు—ఏం, మేం ఏం తక్కువండి—పనంతా మేం చేస్తామండి—కాయ కష్టాలకోర్చి పొలందున్ని నాలుగుగింజలు సంపాదిస్తామండి ! ఏదోమాయచేసి పన్నులనో తన్నులనో సంపాదించిన నాలుగు

డబ్బులు ఈ పనిచేసోళ్లు హాయిగా పంపించుకొంటుంటే పట్నాలలో కూర్చుని తాగేస్తారంటి — ఇట్లాంటిదోళ్లవంటిది ఈ పట్నాల్లో వాళ్లో, అల్లి తోపీ ఏదో మైరావణములదాకా పనిచేస్తాలో! ఇలా అట్లే చేయాలికాని పల్లెటూరిదోళ్ల చెప్పవలసింది మోట్లు వోనిల మట్టుకు కుక్కలు తిరిగినట్లు ఈ అయ్యోకు, తిరుగుతాడు మా చుట్టు. — కాని మండ్రాలలో మండ్రాలలో ఎదురే చుట్టి మా మొదల అన్నా చూడరంటి. పైచెట్టు అత్తమైన పప్పులు పని మమ్మల్ని సరిచేస్తారంటి. — చెప్పి పరిచేయినాడు. పప్పుల చూడొచ్చు, మండ్రాలలో చూట్లాడితే (మావాళి పంపి) దువ్వి పప్పులు తీసేస్తాడు అని చీను....

చాగినుకొనినుడు

అయ్యా, అగంటి—నుచ్చ—

పల్లెటూరివచ్చి

అ నుచ్చ—ఏమిటి — మర్యాదగా చూడరురాని—

చాగినుకొనినుడు

(కొంచెము వెనుకకు వెళ్లి) తిరుగుచుంటి—చుచ్చ ముది

అన్నా—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

పల్లెటూరివ్యక్తి

చనువేటండి ! మీకూ నాకూ నేస్తం ఏవిటి—మీ
రెవరో నాకు తెలియదు, నేనెవణ్ణో మీకు తెలియదు. నీ అబ్బ
ఎవడో, నా అబ్బఎవడో !

వాగనుశాసనుడు

అయ్యా ! తమరు చాలా గొప్పవారు—తమమాటల్లో
చాలా అర్థంఉంది. నేను చాలసార్లు ఆలోచించేను ఇదేవిషయం
ఎవడి అబ్బ ఎవడోఅని—

పల్లెటూరివ్యక్తి

“డీ”, “డీ” ఏవిటండి—మర్యాదగా మాట్లాడండి

(సమీపింప బోవును.)

వాగనుశాసనుడు

అయ్యా ! శ్రమతీసుకోకండి !—క్షమించండి—అవ
సరంవస్తే క్లాగైనా పట్టుకోడానికి అభ్యంతరంలేదు.—(సభలో
నవ్వులు)

పల్లెటూరి వ్యక్తి

ఆ ! మా మంచిమాట పుట్టించేరండి—ఏ గాడిద
కూతన్నా కూయొచ్చు, ఏ ఎదవపనిఐనా చేయొచ్చు చమిం

చాలి అంటే చాలు—మొన్న ఒక గడ్డుతైలంబండి మా
వూళ్లో—ఎవడో ఒకడు కదిగావో అంటే పదాలు కట్తోడు
అట్లు, లేకపోతే వాలంటీరో, ఏదైందేనో! ఒక దొంగ
ముండాకొడుకు పచ్చి మా కరణం ఇంట్లో బస చేసేడు చూడు
నెల్లు—

స్త్రీ

(లేచి) సభ జరగజుండు—రాయనని మాట్లాడ
నియ్యకూడదు.

పల్లెటూరివర్తి

ఎవడాన నన్ను మాట్లాడ నెరుగోను—అందులో
ఈ అమ్మోరు పురీ ధాటిగా మాట్లాడరున్నారే—దీని చల్లీ
సిగ తరగ!—(సభలో ఈలలు) (దీనిని బోడిమండ సిగ తీసు
అని కేక) (చప్పట్లు)

వాగనుకాసనుడు

(ఆయనను సమీపించి) (మెల్లగా) ఈ అడమండలతో
వచ్చేగోలే ఇది—వాళ్లకి తోచదు. ఒకళ్లు చెప్పితే నచ్చదు—
నేను చెప్పతాకాదూ—తమకు పొంచం కాలించండి. (స్త్రీ
సమీపించి) ఈ పల్లెటూరి పెదపలతో ఉన్నా చిక్కే ఇది.
వీళ్లతో మిక్స్ అవ్వడం చాలా డామ్ అవ్విట్టు—మీకు పొంచం

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

ఓపిక పట్టండి—నేను చెప్తాకాదూ—(బిగ్గరగా) అయ్యా
తమరు చెప్పేది చెప్పించండి—

వల్లెటూరి వ్యక్తి

ఏమందేటి నెప్పేది—ఆ ఆసామి కరణంగారియింట్లో
ఉన్నట్టేఉండి కరణంగారి వెధవచెల్లెల్ని ఒకరాత్రికాడ ఉంకో
ఊరికి తీసుకుపోయేడు. మన్నాడు పట్టుకొని నాలుగు తన్నులు
తన్నితే !—తప్పొచ్చింది. చమించండి అని నలుగురుకాళ్లు
పట్టుకొన్నాడు—ఏం లాభం, జరగవలసింది జరిగిపోయింది !

స్త్రీ

ఇది చాలా అసభ్యం !

వాగనుశాసనుడు

క్షమించాలి—(సభలో చప్పట్లు) (బల్లనెక్కి) సోదర
సోదరీమణులారా ! ఆలస్యం ఐంది—ఇక సభ జరిపించాలి—
(సభలో వెధవసభ వెధవ అగ్రాసనాధిపతి అని కేకలు, నవ్వులు)

వాగనుశాసనుడు

నిజమే, మీరు చాలా బుద్ధిమంతులు—బాగా శల
విచ్చేరు వెధవలతో, చేతకాని బోడిముండలతో, నిండిపోయి

ఉంది ఈదేశం. ఇలాంటి వెధవ లింపడుంది ఈ దేశాన్ని
ఈ లోకాన్ని ఉంటే వెధవసభలకి, వెధవ అగ్రాననాధిపతు
లకు వెధవసంస్థలకు లోచేం :—జనవాల్సం సభ్యం : అందు
చేతనే ప్రజాస్వామ్యం. సర్వసామ్యం కావాలని కాశ్మీరం నుండి
కన్యాకుమారి వరకు అంధాకావాల్సం నుండి అరేబియా సముద్రం
వరకు ఏకఘోషతో మహాగ్రంథం సువారం చేసేస్తున్నాను.

“అక్కట్ల నీకు ఉన్నా అని నీకు”

వాగనుకాసనుడు

టిక్కట్లెందుకు—అంతామంది — అంతాప్రజలది—
ప్రజల్లో ఇలాంటి నీచనావాలు వాస్యనావాలు ఉన్నంతవరకు
మనకు స్వరాజ్యంరాదు. ఒక రైల్వేనే సంపాదింపకపోతే
దేశస్వాతంత్ర్యాన్ని ఏలా సంపాదిస్తాం :—అదివాటలా నాతో
సమా అంతా మీకొకటే—మీచేసినా మీకొకటే : ఇలా కష్ట
పడకపోతే దేశానికి భాగ్యప్రాప్తి ఎలాగా ?

—(నెహ్రూజీ అని సభలో నీకు. నీకు ఎలాగైనా
మనకు కానుకలుగొన్నావు అని నీకు)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

నాబాగు ఏవుంది ! ఇల్లువాకిలి అనిలేక పెళ్లిపెడాకు
అనిలేక కాయకష్టాలకోర్చి దేశంకోసం మీకోసం ప్రాణం
ధారపోస్తున్నా.

(“ అసలు నీకు ఇల్లూపెళ్లి ఉంటేనా ” అని కేకలు)

వాగనుశాసనుడు

ఆలాంటి భావాలే పోవాలి, నా ఇల్లు అని నాభార్య
అని, నా సొమ్ము అని ఉండనే ఉండకూడదు. అది సొమ్ము
వాద సిద్ధాంతానికి ప్రతికూలం అని మనవి. నాది అనేది మీది
అనేది ఈ సృష్టిలో లేదు.

(“ అందుకే ఎంతమందికో టోపీలు వేస్తున్నావు ” అని కేకలు)

పల్లెటూరి వ్యక్తి

ఏవండోయి ! ఆ మధ్యకరణంగారి ఇంట్లోకి ఒచ్చి
ఉండి ఉడాయించి నోరు మీరుకాదుకదా.

(సభలో ఈలలు, నవ్వులు)

వాగనుశాసనుడు

(మాటలునిననియట్లు)—ఈనాడు మన సభయొక్క
ముఖ్యోద్దేశం ఏమిటంటే, ఈ హిందూదేశాన్నే కాకుండా,
ప్రపంచాన్ని అంతా—

(సభలో ప్రపంచంతా నీ కూతలు వింటుందా ?)

వాగనుశాసనము

విసరపోతే వాళ్లభర్తల—ప్రపంచాన్ని అంతాకూడా నా అనేది ఉండరాదను. అది ఉన్నంతకాలం ప్రపంచంలో శాంతియే యుండదు. ఇలాంటి యుద్ధాలను పరిమితే యుండదు. దిద్దేటర్లును రెక్కయే ఉండదు—రత్తప్రవాహాలు పొరలిపోతవి, ప్రపంచంఅంతా అల్లాడిపోతవి. కాబట్టి ప్రపంచంలో ఉన్న అన్ని వస్తువులు హిమాలయ పర్వతాలైతేనే, అట్లాంటిక్కు సముద్రంలాతేనే, అందరకీ సమానంగా పంచేసి పెట్టించాలి. టాటామహాయలో ఒక్కొక్కరాలు ఒక్కొక్కదికీ ఇచ్చేనేయాలి. టాటస్కాము సమాధిలో ఉన్న ఒక్కొక్క వస్తువు అందరికీ పంచిపెట్టించాలి. ఆమలదారీల్ని పట్టాదార్ల భూవుల్ని పంచిపెట్టించాలి. భనమందుల్ని డిడ దీనేసి వారి సంపత్తు ఉరిద్రులను పంచిపెట్టించాలి. ఉరిద్రుల దారిద్ర్యాన్ని భనమందులకి పంచిపెట్టాలి. అనారోగ్యం ఉన్న వాళ్లకి ఆరోగ్యం, ఆరోగ్యం ఉన్నవాళ్లకి అనారోగ్యం—

(సభలో శుభ్రులు కొందరు “అదేమిటి అనారోగ్యంకూడా

పంచిపెట్టటంతే” —శుభ్రులు)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

భావోద్రేకంచేత నిశ్చంకగా చెప్పేనేను—వేరుగా
తలచవద్దు—(ముఖము తుడుచుకొని)—ప్రపంచంఅంతా ఒక్కటి
హెచ్చుతగ్గులులేవు. అజ్ఞ అనేది ఉండకూడదు. శాసనాలు
అసలే మంచివికావు. పోలీసు అని ఖయిదులని ముఖ్యంగా
తీసివేయించాలి ఎవరి యిష్టంవచ్చినట్లు వారు ఉండొచ్చు—
స్వేచ్ఛ, స్వేచ్ఛ—అప్పుడే స్వర్గం—భూలోకస్వర్గం—ఓ
మహాజనులారా ! మీరు దీనికంతకి మీ అంగీకరాన్ని
తెలపాలి ! ప్రపంచానికి చప్పట్లతో చాటాలి.

(సభలో చప్పట్లు)

పల్లెటూరి వ్యక్తి

ఏం బాబూ, నీకేం దమ్మిడి గతిలేనోళ్ళా మాట్లాడ
తున్నావు;—జమీందారుగారి భూవులు పంచుకోటం బాగానే
ఉందికాని, నాభూవి ఉంకోడికి ఇవ్వటానికి మనసొప్పటం
లేదు బాబూ—నీకేవన్నాఉంటే ఇలా మాట్లాడతావా, బాబూ!

వాగనుశాసనుడు :

నేడే ప్రపంచ విప్లవానికి బీజం వేసేము.

(సభలో ఇంక్విలాబ్ జిందాబాద్)

(ఒకవ్యక్తి—నరేంద్రుడు—ప్రవేశించును. కొంచెము దూరముగ)

సరేంద్రుడు

(మెల్లగ) నా హృదయంలోని విప్లవానికి బీజం ఎవరు వేశారు ?

వాగసుకాసనుడు

(ఉద్రేకముతో) నేడే ప్రపంచ పునరుద్ధరణానికి ప్రారంభము. మీ హృదయాలే జయభేరులు.

(సభలో జయధ్వనులు)

సరేంద్రుడు

(మెల్లగ, వికటముగ) ప్రజాస్వామ్యము—ప్రజాప్రభుత్వము—ప్రజాస్వాతంత్ర్యము :—

వాగసుకాసనుడు

మీ నేపరుడను, మీ నాయకుడను—నా ప్రాజాలతో మిమ్ములనేకాదు, హిందూదేశంలోని నోరులేనివారినేకాదు, ప్రపంచంలో, విశ్వంలో ఉన్న అనాథులను అంటిచీని కాపాడతా—ధనవంతుల్ని నాశనంచేస్తా మిమ్మల్ని ఉద్ధరిస్తా—నేనొక అవతారము—మీరు లోచిసది ఇచ్చి దేశసేవ . మానవసేవ చేయండి—సందేహించకండి— ఇదే సమయం—ప్రపంచం మురిగిపోతుంది.

(సభలో జయజయధ్వనులు)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

(మెల్లగ) మూర్ఖత—అజ్ఞానము—ఉన్మాదము.

వాగనుశాసనుడు

ఆలస్యం చేయకండి తోచినది ఇయ్యండి—దేశం
అరుస్తుంది—వాగనుశాసనుడను నేను—నేనే—మీ దయ
ఉంటే నన్ను అడ్డుబెట్టేవారెవరులేరు—బదువందలమంది
పోలీసువారిని బనాసరే ఒక్కచేతితో పరుగెట్టించేస్తా—సంఘ
యుద్ధానికి సంసిద్ధుడను !

(అయిదుగురు పోలీసువారితో ఒక ఇన్స్పెక్టరు ప్రవేశించును)

వాగనుశాసనుడు :

(అమాంతముగ బల్లమీదనుండి క్రిందికి దుమికి జనులతో కలసిపోవును)

(సభలో కోలాహలము)

ఇన్స్పెక్టరు

ఈ సభ నిషేధింపబడినది. మీరు వెడలిపోవల
యును తక్షణము. వాగనుశాసనుడనే ఆయనను ఖయిదీగా
తీసుకొని వెళ్లెదము.

వాగనుశాసనుడు

(ఒకని వెనుకనక్కి) ఎదిరించండి—మాటవినకండి.

నరేంద్రుడు

అయ్యా ! మీరందఱు ఇన్స్పెక్టరు మాటవిని వెడలిపోండి.

(సభలో కోలాహలము)

ఇన్స్పెక్టరు

ఇదిగో చాలవేస్తున్నా. చక్షణం మీటింగిను లాటి లతో విడగొట్టేస్తా.

(ఈలజేయును) (సభికులందఱు “పారిపోగాని, పారిపోనాం” అని పరుగెత్తి పోదురు. వాగనుశాసనుడు పరుగెత్తినోయి బల్లరగిరి పడును (పల్లెటూరివాడు పరుగెత్తిపోవును) (ఇక్కడికి రాకటంజల్ల పన్నులు తగ్గలేదు కాని తన్నులు వచ్చేయి.)

ఇన్స్పెక్టరు

(వాగనుశాసనుని పట్టుకొని) వాగనుశాసనుడనే రాడి నువ్వేనా ?

వాగనుశాసనుడు

అయ్యా ! మీరు నన్ను అలా అవమానించకండి— నేను అవమానం ధరించలేను—నేను వాగనుశాసనుడిని కాను, రాడినీరాను—వాడు నా దండవిరోధి—వాగనుశాసనుడు వట్టి వెధవ, తాగుబోతు, రాడిల్లో రాడి !

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

ఇన్నెస్కరు

అయితే నువ్వెందుకు వచ్చేవు ఈ సభకి—ప
డంకూడా ప్రారంభించేవు ! అదికాకుండా మాట్లాడుచు
కాదూ బల్లెక్కి మేము వచ్చినపుడు.

వాగనుశాసనుడు :

నెహబాష్ !— మహా బాగావుంది — కాలం
ఒకళ్లని అంటం ఎందుకు—మంచిచెయ్యబోతే చెడు,
వస్తది.

ఇన్నెస్కరు

ఏం ?

వాగనుశాసనుడు

ఏం ! ఏటండి—ఇక్కడ జనం మూగేరు ఏదై
గొడవై పోతదేమో “లా” అస్తు “ఆర్డరు” భంగంరాకు
వీళ్లని పంపించేయాలని వచ్చేను. మనవాళ్ళకి యి
“సివిక్ నెన్సు” రాలేదండి—ఏదో కొందరైనా సహాయ
చేస్తేనేకాని అన్నీ పోలీసువారిమీదే విడిచిపెట్టితే ఏంన్యాయ
సరే ఏదైతేనేవని వీళ్లు ఎంత వినకున్నా వాగనుశాసను
రాడీగాడీతో కొట్టినంత పనిచేసి బల్లెక్కి వీళ్ళకి నచ్చు
తున్నా విప్లవాలే కూడదని.

నరేంద్రుడు

(నవ్వును)

ఇన్నెవ్వరు

(నరేంద్రునిగాంచి) అయ్యా ఈ మాటలు నమ్మవచ్చా.

వాగనుశాసనుడు

నమ్మటానికి అభ్యంతరం ఎందుకండి — ప్రాణం పోయినా అబద్ధం ఆడనండి—(నరేంద్రునిచూచి) అయ్యా తమరు నవ్వి నాకు అన్యాయంచేయటం ధర్మంకాదు. తమరు అప్పుడు లేందేనా. ఉన్నా సరిగ్గాచూచి యుండరు—(సమీపించి) (మెల్లగా) మహాత్మా, మీకాళ్లు పట్టుకొంటా రక్షించాలి— నేను ఎవడికీ అపకారంచేయను—నాభార్య చచ్చిపోతుంది— డబ్బులేక ఈ సభలో ఉన్న వెధవల దగ్గరనుంచి నాల్గుడబ్బులు లాగాలని నాల్గు మాయమాటలు చెప్పేను—అంతే—ఒట్టు వేయమన్నా వేళేస్తా!—మీకు ఎప్పటికీ సేవకుడుగా ఉంటా. ఈమారు కాపాడాలి—నాకు పోలీస్‌ఫోళ్ళ లాటీలన్నా, ఖయిదు అన్నా చాలాభయం—బాబూ ఇంకెప్పుడు ఈలాంటివాటికి వెళ్ళను. నా పెళ్లాంతోడు. (బిగ్గరగ) అయ్యా! నిజం ఇన్నెవ్వరుగారితో చెప్పండి. తమకేమీ తెలియదనేసంగతి. నిరపరాధిని అపరాధిగాచేస్తే దైవం మెచ్చుతాడా మహా

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

శయా :—అయ్యా ! ఇన్నెప్పక్షరుగారు ! నిజం చెప్పేను. నాకు ఏవై నా భయంలేదు. కాని నాభార్య చచ్చిపోతుంది. వెళ్ళాలి—తరువాత మీ ఇష్టం.

నరేంద్రుడు

(ఇన్నెప్పక్షరును సమీపించి మాటలాడును)

ఇన్నెప్పక్షరు

నరే—(వాగనుశాసనునిచూచి) ఇల్లాంటి సభలతో ఎప్పుడు జోక్యం కలుగజేసుకోను అని వ్రాసి ఇయ్యి—విడిచిపెట్టేస్తా.

వాగనుశాసనుడు

ఓ ! ఈ మాత్రానికే ఇంత హడావడి ఐపోయింది. లక్షకాగితాలు వ్రాసిఇస్తా—ఐనా నిజం వ్రాయడానికి నా అంతర్వాణి ఏమీ అభ్యంతరం పెట్టదు.—అయ్యా ప్రాణం పోయినా నా అంతర్వాణికి వ్యతిరేకంగా చేయను—కాగితం ఉంది—కలం ఇప్పిస్తారా.

ఇన్నెప్పక్షరు

(ఇచ్చును)

వాగనుశాసనుడు

(వ్రాసి కాగితము ఇచ్చును)

ఇన్నెప్పిక్టరు

(చదివి) సరే— ఎప్పుడు వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తిస్తే అప్పుడే దొరుకుతారు మనుష్యులు ఎక్కడున్నా.

వాగనుశాసనుడు

అయ్యో మర్చిపోయేను—(కలం ఇచ్చి) కాని నామాట నమ్మకపోతే నాకు శిరచ్ఛేదం :—పోనీ మీ ఇష్టంపచ్చినట్లు చేసుకోండి.

ఇన్నెప్పిక్టరు

ఐతే మాతోరా.

వాగనుశాసనుడు

(శంకారుతో) (అర్థోక్తి) ఇదేంటికథ అద్దంతిరిగింది. ఇన్నెప్పిక్టరుగారు : వ్రాసియిచ్చే కాదండి. మళ్ళీనేను మీతో రావటం ఎందుకండి : మీకు శ్రమ అనవసరం.

ఇన్నెప్పిక్టరు

(నవ్వుచు) సరే : (నశంధ్రునిగాంచి) అయ్యో శలవు. సరే— శలవు.

వాగనుశాసనుడు

(ఇన్నెప్పిక్టరునిచూచి) అయ్యో శలవుండి.

(ఇన్నెప్పిక్టరు పోతూంటున్నప్పుడు నిష్క్రమింతురు)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

అయ్యా ! ఈ పోలీసులు చాల రూడ్ ఫెలోస్ అండి.
మర్యాదలేదు నేను మర్యాదగా ‘శలవు’ అంటే ఏమీ అన
కుండా పోయేడు చూసేరా !

నరేంద్రుడు

(నవ్వు)

వాగనుశాసనుడు

తమకు నేను ఎలా ఋణం తీర్చుకోవాలో తెలియదు !

నరేంద్రుడు

దానికేవుంది !

వాగనుశాసనుడు

అబ్బే అలా అనకండి—చాలా పొరపాటు—ప్రపం
చాన్ని రాబట్టవలసిందంతా రాబట్టాలి !—అందులో నాలాంటి
వాడున్నాడే—ఓ, చాలా ఉపయోగకారి. నాకు అనుభవం
ఉంది. మహాశయా ! ఎలాంటి పనిఐనా చేసేస్తాను ఒక్క
నిముషంలో.

నరేంద్రుడు

(నవ్వి) మీరు మీ సంగతి కొంచెం శలవిస్తారా ?

వాగనుశాసనుడు

సెహబాష్—మర్యాదస్తులకి మిగరావాళ్లకి అదే
భేదం—ఎంత మర్యాదగా మాట్లాడరారు తమరు—రమడి
ఆ గాడిదకొడుక్కు భేదం చూడండి.

సరేంద్రుడు

వారిని చూషించరాడదు.

వాగనుశాసనుడు

అదేం రప్పలేదు “సర్”—చూషించేచోట చూషించాలి, భూషించేచోట భూషించాలి. నేను అదీ తెక్కచేయను, ఇదీ తెక్కచేయను.—గీతలోలేదు ‘సర్’ చురీ, చూషణ భూషణ సమాసంగా చూడమని—మన పూర్వులు తలతెక్కి ముండాకొడుకులై నా కొన్నికొన్ని విషయాల్లో చాలా తెలివి గలవాళ్లు—వాళ్లమాటలు కొన్ని “కామనెస్సు” కలిగి చాలా యువయోగంగా ఉంటాయి—ఒకటి ఉదాహరిస్తాను—స్త్రీల విషయమై, ఉబ్బువిషయమై, మాసం విషయమై ప్రాణంవిషయమై ఏమైనా సంభవిస్తే అబద్ధం చెప్పేయమని శాసించేరు—చూడండి ఎంత “ప్రాక్టికల్”

సరేంద్రుడు

మీ చరిత్ర.

“ తీరనికొరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

నా చరిత్రకి ప్రపంచ చరిత్రకి భేదంలేదు. అంతా చరిత్ర—నా చరిత్రకి అది ముఖ్యం—దానికి నా చరిత్ర ముఖ్యం—అంతా ఒకటే—ఐనా చెప్పుతా నా విషయం.

నరేంద్రుడు

మీరు సత్యం చెపుతారని నమ్ముతాను.

వాగనుశాసనుడు

అభ్యంతరం కాని, ఆటంకం కాని, హానికాని లేనంత వఱకు సత్యమే ఎప్పుడు చెప్పుతాను. అసలు నాకు నిజం చెప్పటమే ఇష్టం. కాని అది వీల్లేనప్పుడు అబద్ధం చెప్ప వలసి వస్తుంటుంది—చూడండి సరీ, బాగాచూస్తే అంతా నిజమే, అంతా అబద్ధమే—భేదమేమిటి ?—జగమంతా మిథ్య అని శంకరాచార్యులు—

నరేంద్రుడు

మీకునేను హానిచేస్తానా, సత్యంకావాలి.

వాగనుశాసనుడు

నిజంచూస్తే—హాని, మంచి మనకి ఇతర్లు చేయలేరు. మనలోనేఉంది అది అంతా !—సరే దానికేం కాని నా సంగతి

చెపుతా—సత్యవే — నానోకచరణను రోజుల్లో చదివ
మానేసాను — నాకు చల్లతలక్రియలు — పెద్దచేతులతో నుంచే
మావాళ్లు, ఇంట్లోనుంచి పారిపోయేను — ప్రదానము చేస్తూ నా
ఉదరపోషణ చేస్తున్నా. తల్లు కొన్నాళ్లు మాదాని గుండెపై
ఆత్మహత్య చేసుకుంటానని చెప్పి తాగేను — అంతరించి పై
పీడవదలుతదని వాళ్లు జడాచే ఇచ్చారేను అప్పుడు “అను
అంతా అక్షయపాత్ర” అని చేసరిమిదిబట్టా అదివచ్చి—చెప్పి
కొందటిదగ్గర, వేదాంతంచెప్పి కొందటిదగ్గర, ఉపాధానంచెప్పి
మరికొందటిదగ్గర, నిజంచెప్పి అబద్ధంచెప్పి, నమ్మగలిగి. నును
నవ్వునవ్వి, ఏడ్చి, ఏదోదోచేసి. చేసరిలలా అనునలా అను
కుతున్నా. అసంతప్తన పై ఉన్నది నానా అబద్ధత
పోవటం చాలా పెద్ద “హాస్తిరావ్ నర్” — అది కోర్కే నా హాస్తి
రునునో, ఏ మనలీనీనో. ఏ స్థానినో జహీనా : అది నా
హిస్టరీ.

నరేంద్రుడు

ఐతే మీకు భార్యలేదా ?

వాగనుశాసనుడు

(నవ్వి) లేనట్టేనర్ — ప్రాణంమీదికి వచ్చిందని పోలీసు
వాళ్ళదగ్గర ఒక చిన్న ప్రయోగంచేసాను.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

నిజం చెప్పినందుకు ఇదిగో, (ఐదు రూపాయలిచ్చును)

వాగనుశాసనుడు

చాలా ధన్యవాదాలు, చాలాచాలా ధన్యవాదాలు, ఇలా
ఐతే, ఎప్పుడూ నిజమే చెప్పుతాను.

నరేంద్రుడు

(ఇంకొక ఐదు రూపాయలిచ్చును)

వాగనుశాసనుడు

మహాదాత, మహాదాత. (కండ్లకు అడ్డుకొనును)—నిజం
ఎప్పుడూ ఇంత ‘పే’ చేయలేదు సర్.

నరేంద్రుడు

సత్యంలో ఎంతో ఆనందంఉంది—అది అందఱూ
గ్రహించలేరు.

వాగనుశాసనుడు

(నరేంద్రునిచూచుచు)—ఆర్యా ! తామెవరో నాకు
తెలియదు—తమ దయకు కారణం అసలే తెలియదు.

నరేంద్రుడు

నాకే తెలియనివిషయం మీకెలా చెప్పగలను
(చిరునవ్వు)

వాగనుశాసనుడు

తమకు నాపై యీ దయకు కారణం ?

నరేంద్రుడు

కారణం ఎందుకు ?

వాగానుశాసనుడు

ఈ దయకు పాత్రత్వం నాలో ఏఁ పుంది ?

నరేంద్రుడు

అపాత్రర మట్టుకు ఏఁ పుందీ ?

వాగనుశాసనుడు

(అశ్చర్యముతో చూచును)

నరేంద్రుడు

నాదగ్గర నాలుగునెలలు ఉంటారా ? మీకు ఏవిధమైన
కోపాలు కలుగకుండా ఉండేలాచేస్తాను.

వాగనుశాసనుడు

నాలుగునెలలుకాదు. సలభై సంవత్సరాలై నా సేవ
చేస్తాను. మహాభాగ్యం !

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

నరే—ఇప్పుడేఖాయం—కాని ఒకమాట మీ ద్వారా నే
నొక క్రొత్తపద్ధతిని ప్రయత్నిస్తాను. నా పద్ధతి ఫలవంత
మైతే ఈ ప్రపంచంలో ఒక క్రొత్తజ్యోతి వెలుగగలదు—
కాని ఈ క్రొత్తపద్ధతి అమలులో పెట్టుటలో నేను చెప్పినట్లు
మీరు చేయవలయును—కష్టమని వెనుకతీయకూడదు—
నా శిక్ష ఒకానొకప్పుడు కఠినమై క్లిష్టతమమై ఉండొచ్చును.
నేను సాధనలో కూరునిగా మీకు కనుపించవచ్చును—
వానికి వేనికి మీరు అలజడి పడకూడదు—ఈ యత్నసాఫ
ల్యముపై మానవ యత్నసాఫల్యము ఆధారపడియున్నది.

వాగనుశాసనుడు

మహాసంతోషం—కాని ప్రాణభయం లేదుకదా !

నరేంద్రుడు

లేదు—ఏమీ, భయంగాఉందా ?

వాగనుశాసనుడు

అబ్బే !—అనవసరంగా ఒక ప్రాణంబినా పోవటం
ఎందుకని. కాని ఆర్యా ! ఒకమాట. తమకు కోపం రాదుకదా.

సరేంబ్రుడు

అడగండి మీ ఇష్టంపట్టినట్లు స్వేచ్ఛగా మూట్లాదాలి.
కోపం రాదు తెండి (శవ్వ)

వాగసుశాసనముడు

తమకేవిధమైన పని చేసట్లుండది, ఉయిలపిండి.

సరేంబ్రుడు

(చిరునవ్వు) ఏం ?

వాగసుశాసనముడు

ఏ పనిలేనివాళ్లు ఇలాంటి అనవసరంబని పనులు
చేస్తుంటారు. తేకపోతే ప్రపంచం, గొడవ, మానవ నాభ్యం
గొడవ స్వంతపని ఉన్నవాడికి సులభంగా ఏం కాదా ?

సరేంబ్రుడు

(మందహాసముతో) నిజమే — (ఆలోచించి) నిజంగా
నాకు ఏవిధమైన పని నాకు సంబంధించింది ఈ ప్రపంచములో
లేదు — శూన్యహృదయుము, శూన్యహస్తయు. శూన్య
కారము.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

ఆర్యా ! తమరు—(సంజేహించి) క్షమించాలి—తమ
అనువర్తిని, తమకై ప్రాణంబనా ఇచ్చేనే ఉద్దేశంలో ఇప్పు
డున్నాను. కృతజ్ఞత సర్, కృతజ్ఞత—ఆఁ కాబట్టి తమ
హృదయంలోని భావాల్ని తెలిసికొంటేనేగాని, ఎలా సేవ
చేయగలను ?

నరేంద్రుడు

ఔను.

వాగనుశాసనుడు

అయ్యా తమరు ఒక చిన్నమెఱుపుచేత కండ్లు చీకట్లు
కమ్మబడి, ఒకవిధం ఐన పిడుగుదెబ్బకి ఆహుతి ఐనట్లు
న్నారు—(చిరునవ్వు)

నరేంద్రుడు

ఏమిటదీ !

వాగనుశాసనుడు

ఒక స్త్రీ—

నరేంద్రుడు

(తేరి పారచూచి) (శిరఃకంపము)

క్రై

వాగనుశాసనుడు

నాటకానికి సూత్రధారుడులాగ ఈ ఆడవాళ్లు ఎక్కడో ఒకచోట ఉండి తీరాలి ! “స్లైజంటు”గానే ఉంటదికాని సర్, ఒకొకమారు “డామ్ న్యూశన్సు” ఔతారు వీళ్లు.

నరేంద్రుడు

నా జీవితంలో ఒక స్త్రీ ఉన్నదని మీరెలా ఊహించేరు ?

వాగనుశాసనుడు

అదేసర్—“నై కిక్ పవరు” అంటేను—వాగనుశాసనుడు అసాధ్యుడు (చిరునవ్వు) చూడండి లేకపోతే శూన్య హృదయం “శూన్యహస్తం” మొదలైనమాటలు శుభ్రంగా యున్న మామూలు వాళ్ళకిరావు. ఇలాంటి మాట్లాడి కారణం ఒక విధమైన ఉన్మాదం సర్—కోపంవద్దు—తమ హృదయం యొక్క స్థితిచూచి కలతపడి ఇలా అనవలసి వచ్చింది.

నరేంద్రుడు

తప్పులేదు. నిజమే.

వాగనుశాసనుడు

చూడండి అయ్యా ! ఒకటి కాకపోతే దాన్ని మించిన వాళ్లు లక్షమంది వస్తారు—నావాదం, మతం ఎప్పుడు అంతే.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

(చిరునవ్వు)—కాని ఆమె అసాధారణ, అనన్య.

వాగనుశాసనుడు

నాకు నమ్మకం లేకపోయినా, తెల్లకాకిఅంటే, తెల్ల
కాకే అనాలి.

నరేంద్రుడు

అలా అనవద్దు.

వాగనుశాసనుడు

వద్దంటే, తమ ఇష్టం, నా ఇష్టంఉన్నా—నల్లకాకిఐనా
తెల్లకాకి అనాలి అది అంతే. అబద్ధం చెప్పటంకాదు—తమ
యదల నాకున్న కృతజ్ఞత, భక్తి అలా అనిపిస్తాయి. నిజంగా
నల్లకాకి తెల్లకాకిలాగే మారిపోతది.

నరేంద్రుడు

నాకు సత్యంఅంటే చాలా ఇష్టం.

వాగనుశాసనుడు

నాకు తెలుసును.

నరేంద్రుడు

(నిట్టూర్పు)

వాగనుశాసనుడు

అమె ఎవరో చెప్పండి. — వాగను శాసనుడున్నంత
కాలం—వాడు నూరేండ్లు. ఊ—ఒక నూరే ఏబిటి వెయ్యేండ్లు
బిటికి ఉండాలి—రమకి అసాధ్యం అనేదే ఉండదు.

సరేండ్లుడు

అమె ఎవరో నాకు తెలియదు—ఒక్కమూరే
చూసేను. ఒక నిమిషం. కలలోని మెలుపు.

వాగనుశాసనుడు

మీ జీవితంపై అశనిపాతం.

సరేండ్లుడు

మాట్లాడనే లేదు.

వాగనుశాసనుడు

మూగదేమో !

సరేండ్లుడు

ఒక్కక్షణము ఎంతమాత్రం. కనురెప్పవేయకుండా
చూచింది.

వాగనుశాసనుడు

గ్రుడ్డిదేమో !

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

అంతలో మాయమైపోయింది దేవత.

వాగనుశాసనుడు

యక్షిణియేమో !

నరేంద్రుడు

అదే ముందుచూపు, అదే ఆఖరిచూపు.

వాగనుశాసనుడు.

అయ్యా ! ఇది చాలా ముదిరిన స్థితి—నిజంగా ఇది
చాలా “డర్టీహాబిట్”—ఆడవాళ్ళ విషయం ఇంత గడబిడ
చేయకూడదు—రుతువుల లాగ వాళ్ళు వస్తుంటారు, పోతుం
టారు. వీలై నప్పుడు “యెస్” లేకపోతే “నో” అంతే.
ఇలాంటి మనోస్థితినే శంకరాచార్యులు మొదలై న మహా
వేదాంతులు చెప్పేరు.

నరేంద్రుడు

శంకరాచార్యులంటే మీకు అభిరుచా !

వాగనుశాసనుడు

అందఱియందు అభిరుచే కాలాన్నిబట్టి, విషయాన్ని
బట్టి, మనయొక్క అనుకూలంకోసం వాళ్ళందఱు పుట్టబడి

నట్టుగా. వాగినట్టుగా మనం వ్యవహరించాలి. వాళ్ళతోనం
మనం కాదు.

సరేంద్రుడు

(నవ్వు నావుకొని) తమ మతం ?

వాగనుకాసనుడు

నామతం నాది—త్వైతం, ఆద్వైతం, విశిష్టాద్వైతం.
బౌద్ధం—పాషండం. క్షేచ్ఛం, ఇవి అన్ని నా మతానికి
సమయాలనిబట్టి సహాయకావాలి—నాకు ముఖ్యం దిండి.
నా అంతర్వాణి.

సరేంద్రుడు

అదీ మీ ఆధీనములోదేనా ?

వాగనుకాసనుడు

తప్పకుండా—అంతరింధ్రియ నిగ్రహణం అంటే
అదేకాదు !

సరేంద్రుడు

చరుమురే !

వాగనుకాసనుడు

(అదరిపడి) ఆఁ !

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

ఇంత మటుపా, జ్ఞాపకంలేదా ?

వాగనుశాసనుడు

(బాగుగాచూచి) నరేంద్ర—

నరేంద్రుడు

ఔను !

వాగనుశాసనుడు

(కాళ్ళపట్టుకొనిలేచి, కాగలింపుకొని, విడచి) నరేంద్రా !

ఎన్నాళ్లకు దర్శనం—కాని ఇంత మారిపోయావే ఇంత
చిక్కిపోయావే—మీసంకూడా తీసివేశావే—ఎంత “బ్లాక్
హెడ్”ను ఐపోయాను—ప్రమాదోధీమతాం—కాని ఇంత
మారిపోయినావే !

నరేంద్రుడు

(నవ్వి) చకుముకీ, ఎప్పుడు ఒక విధంగానే ఉంటావా—
—కాలం జరిగిపోవటం లేదూ ?

వాగనుశాసనుడు

ఇవ్వేళ సుదినం—విద్యాభ్యాసం దినాలలో నా ప్రాణ
వైహితులు నన్ను చకుముకీ అని పిలిచేవారు—మళ్ళీ ఇన్నా
ళ్ళకి ఆ మాట విన్నాను—కాని వాళ్ళంతా వట్టి చాటపెయ్యలు

కాదూ ! కాని అదృష్టం వాగుంటి. కాని నువ్వు చుట్టూ చూడచే
చాటపెయ్యకానిది—

సరేంద్రుడు

ఆ రోజులు ఎంతో జ్ఞాపకం ఉన్నాయి.

వాగినుశాసనుడు

ఉండవూ ? నాలాంటివాడికి తిండినీ తిండినీ చాచ్చా
గ్యవెధవలికి రెండుకాసులు ఏ వెధవముందో ఉన్న పట్టుబట్టు
టికి జ్ఞాపకాలు పోతాయిరాని. నాలాంటివాళ్ళకిలా నామి చాగా
జ్ఞాపకం ఒకనాడు ఉసిరికాయలు చాస్తూ నూరిపోడితే నువ్వు
దూకి రక్షించేవు. ఇంకామాటు పరీక్షలో 'చాచీ' పేరు
బోతుంటే—చదివి ఏడిస్తేవాడూ ఆహూతు 'చాచ్చును' —
వాచరుచేతులోంచి రక్షించింది నువ్వేవాడూ.

సరేంద్రుడు

చకుముడి నిన్నుచూచి చాలా సులలితం ఉంటుంది.
నువ్వు నన్ను గుర్తుపట్టవని తెలుసును.

వాగినుశాసనుడు

ఇలా మారిపోతే అప్పుడంటే—లేదపోతే వాగిను
శాసనుడు 'అలయన్' చకుముడికి మూలస్థానం ఉంటుందో
నీ కాఫీరర్బులతో పెరిగిన శరీరం.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

(నవ్వు)

వాగనుశాసనుడు

నవ్వు నాచే చెయించే గొప్పకార్యం ఏమిటి ?

నరేంద్రుడు

నిన్ను—ప్రతి మనుష్యునిలోను ఒక విధం ఐన గొప్పతనం ఉంది. మహా నరహంతకునిలోకూడా మహాత్యం ఎక్కడో ఒకచోట ఉంటది. ఆ గొప్పతనం, ఆ దైవిక సంబంధమైన మానవత్వాన్ని గ్రహించకపోవటంచేత, ఏది కప్పబడిపోయి, మానవులు రాక్షసులక్రిందమారి పనికిమాలిన వాళ్లు ఔతున్నారు. అంచేతనే ఈ యుద్ధాలు ఈ కాపట్యం క్రౌర్యం—ఈ అశాంతి—ఈ దుఃఖం.

వాగనుశాసనుడు

ఉండనీయ్, మనకేం : ఈ అనవసరపుగొడవలు మన కెందుకు—ఎవరిఖర్చుం వాళ్ళది.

నరేంద్రుడు

అలాకాదు. విశ్వమానవ హృదయం ఒకటే—అంతా ఏకం—తెలియక గోళభేదాలతో ఖండభేదాలతో దేశభేదాలతో, పురభేదాలతో, మానవభేదాలతో క్రుశ్చిపోతున్నా—

ఒకచిన్నిక్రిమియొక్క బాధవిశ్వాన్ని అంతా ఇంతో అంతో కదలచేసి కలత పెట్టక మానదు. ఆది మనం గ్రహించం. మెదడులో మెరిసిన ఒక జ్ఞానపు మెలుపు విశ్వలోకాలకి ఒక విధం ఐన వెలుతురిని ఇవ్వదూ !

వాగనుశాసనుడు

ఇది చాలా ఎక్కువగా ముదిరిన ఉన్నాదావస్త.

నరేంద్రుడు

చూడు చెకుముకీ ప్రపంచంలో ఉన్నా అలజడి, అజ్ఞానం, బాధ నిన్ను కలతపెట్టదూ ?

వాగనుశాసనుడు

కొంచం ఐనా ! ఎందుచేత అంటే అవే నన్ను ఇన్నాళ్లు పోషించేయి—అదికాకుండా, అవే లేకపోతే శాంతి, జ్ఞానం, సుఖాలయొక్క రుచి ఎలా తెలుస్తది—“ఐన్ సీను” యొక్క “రెలెటిటీ” ఏఁవిఁటి !

నరేంద్రుడు

(చిరునవ్వు)—నవ్వుకాదు—ఇది అంతా కార్యం, కృషి—చూడు—అలోచించు—“విశ్వేలోకాః సుఖినోభవంతు” అనే మహావాక్యం మనకు ఎలా గగుర్పాటు ఇస్తదో !

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

అంతకన్నా “సోహం” అనేది ఎక్కువగా గగుర్పాటు
ఇస్తాది—సరేకాని ఈ విశ్వవిప్లవంలో నాపని ఏమిటి :

నరేంద్రుడు

నీలోఉన్న ఉత్తమగుణాలని దైవతత్వాన్నిపైకి తీసు
కొచ్చి, నీలోని చెడ్డని పారదోలి, నిన్ను మానవసంఘానికి
బరువుగాకుండా, ఉపయోగకారిగచేసి ఈ పద్ధతిని, అనేక
జనులయెడల ప్రయోగించి వారినందరిని సత్యమానవులుగా
సంఘసేవకులుగాసేసి, ఈ ప్రపంచ సౌఖ్యానికి ఒక క్రొత్త
విధానం చూపించాలని నా ఉద్దేశం.

వాగనుశాసనుడు

నన్నేమి నూరివేస్తావా ?— నీ విధానం ఏమిటి—

నరేంద్రుడు

తరువాత చెప్పుతా :

వాగనుశాసనుడు

నన్నే ఎందుకు ఏరేవు ?

నరేంద్రుడు

నీవు చాలా తెలివిగలవాడవని ఒకటి.

వాగనుశాసనుడు

నెహబాష్ :

నరేంద్రుడు

నిజంగా శక్తిగలవాడవని ఒకటి.

వాగనుశాసనుడు

బాగు, బాగు ! (హర్షము)

నరేంద్రుడు

మూడవది—వట్టి పనికిమాలిన చాటపెయ్యవని.

వాగనుశాసనుడు

(తెల్లబోయి) అదేవిటి.

నరేంద్రుడు

(నవ్వి) ఇవన్నీ ఉండబట్టి నా క్రొత్త విధానాన్ని
అమలులో పెట్టడానికి తగినవాడవు.

వాగనుశాసనుడు

మొదటి రెండు బాగున్నాయి—అఖరిదికూడా పరవా
లేదు—ఏదో స్నేహారీత్యా పరిహాసం చేసేవు—దానికేం—

నరేంద్రుడు

రా వెళ్ళదాము—ఆలస్యమై పోయింది.

వాగనుశాసనుడు

మహా సంతోషం—ఆకలివేస్తుంది కూడాను—ఆ
మీటింగులో ఆ పందల చెవుల్లో అరచి అరచి గొంతుకు
ఎండిపోయింది.

నరేంద్రుడు

చకుముకీ, నా జీవితంకూడా ఎండిపోయింది సుమా.

వాగనుశాసనుడు

మళ్ళీ ఆధోరణిలో పడకు గొప్పకార్యం తలచేవు—
తలచేవు ఏమిటీ,—తలచేం ! రా !

(నిష్క్రమింతురు)

తె ర ప డు ను

★

౪౪

“ త్రి ర ని క్కో రి క — త రు వా త ”

ద్వి తీ యాం క ము

★

ఒక సంవత్సరము పిదప

ప్రదేశము (నరేంద్రుని ఆంతరంగిక దర్శనాగారము)

ప్రవేశము (చుట్ట కాల్పుచు, వాగనుశాసనుడు)

వాగనుశాసనుడు

శెభాన్ చెకుముక్తి, శెభాన్—(మండహాసముతో) నీదే
జాతకం—దమ్మిడి ఖర్చులేదు మహారాజభోగం—అప్పుడదీ,
ఇప్పుడిదీ—ఊం—కానీ—ఒక వెలుగు వెలిగేస్తున్నావు—
కాని అప్పుడప్పుడు నరేంద్రుడు చాలా కఠినంగా ఉంటాడు—
ఒక మాట నాలో ఏదో దైవత్వం అంట—వల్లకాడు—దైవ
త్వం ఉంటే ఇలా ఉంటాను—నాలోని దైవత్వాన్నో లేకపోతే
ఉత్తమ మానవత్వాన్నో పొంగించాలని అసాధ్యం ఐన పనులు
చేయమని చంపేస్తాడు—కళ్లు మూసుకుంటాడు—వెట్టివాడు
లాగు చూస్తాడు—నన్నుకూడా కళ్లు మూసుకొని ఏవేవో
గొప్ప విషయాలు తలచమంటాడు—దుష్టాలోచనలు రాని

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వ్యాధ్యంతాడు—ఆకలేస్తుంటే ఓర్పుకోమంటాడు—ఒకడి మీద కోపం బద్ధంతాడు—ఈ ప్రపంచం అశాశ్వతం అంటాడు—అలాగ “ఫీల్” అవ్వమంటాడు—ఆడవాళ్లతో కొంచెం “ఫ్రెండ్లీ”గా ఉంటే, “చకుముకీ చాలు ఈ పిచ్చిపనులు” అంటాడు—ఏవేవో చదవమంటాడు—ఒకసారి వాదించమంటాడు—ఉంకోసారి నోరు మూసుకొని, వినమంటాడు—ఒక చిన్న అబద్ధం కూడాచలోక్తికై నా ఆదోద్ధంతాడు—ఎన్నెన్నో నియమిస్తాడు, బద్ధకం చేస్తే దండించేస్తాడు—నేనొక యంత్రాన్ని ఐపోయాను—నన్నొక “ప్లాను” క్రింద పెట్టేనేడు—సత్యమైన జీవనం జీవించమంటాడు—ఒకటా, ఏదో గాడిద గత్తర—నన్ను మార్చేస్తాడట—నన్నొక మహాత్ముడిగా మార్చేస్తాడట—ఈయన తరవా—అవకతవక చేష్టలు చేసేవాడిని నేనవుతానా!—ఐనా మొత్తంమీద “లైవ్” చాలా “స్లెజింటు”గా ఉంది—కాని ఈ నౌకరు గాడిద కొడుకులతో మట్టుకు అంత సరసంగా లేదు—నా పూర్వస్థితి తెలుసును ఈ వెధవలకి—ఎంత వినయంగా ఉన్నా, చాటున నవ్వుకుంటున్నట్టు కనిపెట్టేను—“యూస్ లెస్ ఫెలోస్”—వీళ్ళకి నన్ను చూస్తే నవ్వా! ఈ పనికిమాలినవాళ్ళకి బట్ట తీసుకొని తిరగబడే, తపో, వీళ్ళకి తల ఏదీ—“డమ్ము షిస్” కొంచెం అఠారిటీ చెయ్యాలి—అరే—

(సేవకుడు ప్రవేశించును) — చిత్తం —

వాగనుశాసనుడు

నీ చిత్తవాఁ, నా చిత్తవాఁ !

సేవకుడు

తమరే — (నవ్వు నాపుకొనును)

వాగనుశాసనుడు

ఎందుకోయ్ ఆ మందహాసము — భయభక్తులు లేవు
— జాగ్రత్త “డిస్సిప్లిన్” నేర్చుకో

సేవకుడు

క్షమించాలి —

వాగనుశాసనుడు

భేష్ బాగు — తప్పకుండా క్షమిస్తాను — భగవంతుడు
క్షమించడూ — అదేవిధంగా నేనూ — చూడు — మిగతావాళ్లని
కూడా నీ మోస్తరుగా వినయంగా ఉండమని చెప్పు —
ఇదిగో ఈ “సిగార్” తీసికో (జేబులోది తీసి ఇవ్వబోవును)

సేవకుడు

ఇది ప్రభువుది — నేను తీసుకోజాలను — క్షమించాలి.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

ప్రభువు దేవితీ నా దేవితీ, భేదంలేదు—అంతా
ఒకటే—

సేవకుడు

క్షమించాలి.

వాగనుశాసనుడు

(జేబులో పెట్టుకొని) నీ ఖర్మం—నాకేం—నరేకాని
“టీ” తీసుకురా పోయి—“టీ” అంటే నరేంద్ర మహాశయులు
తీసికొనే “టీ” నీళ్లేకావు—మిగత సామగ్రిఅంతా !....

సేవకుడు

చిత్తం—

వాగనుశాసనుడు

చూడు ఆమె ఎక్కడుంది ?

సేవకుడు

ఏమో నాకు తెలియదు (నిష్క్రమించును)

వాగనుశాసనుడు

“ఇమ్పర్టి నెన్స్”

నరేంద్రుడు

(ప్రవేశించి) ఏం !

వాగనుశాసనుడు

అబ్బే ఏఁవీఁ లేదు—

నరేంద్రుడు

చకుముకీ సత్యం—

వాగనుశాసనుడు

ఆమె, తిలోత్తమ ఎక్కడుందో “టీ” అదీ ఇచ్చేరో
లేదో అని కనుక్కోవోతే సరియైన జవాబియ్యకుండా
పోయేడు—

నరేంద్రుడు

ఆమె విషయమై నీరింత శ్రద్ధ, బాధ అనవసరమేమో :

వాగనుశాసనుడు

అబ్బే, ఏదో ఒక ఇంట్లోవాళ్ళందా అని కాని,
లేకపోతే నాకేం సంబంధం.

నరేంద్రుడు

చకుముకీ—నీవు వెళ్లి ఆమెను తీసికొనిరా.

వాగనుశాసనుడు

(ఆశ్చర్యపడును)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

సందేహ మెందుకు ? తీసికొనిరా. “టీ” వేళ ఐనది.

వాగనుశాసనుడు

(నిష్క్రమించును)

నరేంద్రుడు

చకుముకీయొక్క ఉత్థానం ఎంత కష్టంగా ఉందో
తిలోత్తమయొక్క ఉత్థానం అంత తేలికగా ఉంది—ఆమెలో
చెప్పలేని గొప్పతనం వెలుగుతుంది. ఇదేవిధంగా ఎంతమందినో
పతితులను, ఉత్తములైన సత్యమానవులుగా మార్చినపుడే,
నా శిక్షావిధానాన్ని ప్రకటించి, మానవోద్ధరణానికి ఒక మార్గం
చూపితే నిరర్థకమైన నా జీవితానికి కొంత అర్థం కలుగుతుం
దేమో !—(సిగరెట్టుతీసి కాల్చుచుండును)

(తిలోత్తమ, వాగనుశాసనుడు ప్రవేశింతురు, తిలోత్తమ
మహా సౌందర్యవతి)

నరేంద్రుడు

తిలోత్తమా కూర్చో—చకుముకీ నీవు కూడా !

(కూర్చుండురు)

వాగనుశాసనుడు

తిలోత్తమా, ఒకడు నీ విషయమై చాలా శ్రద్ధ
తీసుకుంటున్నాడు సుమా ! దానికి కారణం నీ రూపం, నీ
యౌవనం !

తిలోత్తమ

(నరేంద్రుని తేరి పొరచూచి కొంచము తలవంచును)

వాగనుశాసనుడు

తిలోత్తమా సిగ్గనేది ఎందుకు, సత్యములో దానికి
తావులేదు—ఇదిగో ఈ చకుముకినే నీ రూపం భ్రమింప
చేసింది.

వాగనుశాసనుడు

(కంగారుతో సిగ్గెట్టు అంటించును)

తిలోత్తమ

(తలయెత్తి నరేంద్రుని నిస్పృహతో చూచి) చకుముకా !
—(వికట మందహాసము) చకుముకే కాదు—చకుముకివంటి
వారు లక్షమంది నా రూపానికి భ్రమించిపోయేరు, పోతారు—
నరేంద్రా ! స్వేచ్ఛగా మాట్లాడనా ?

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

తప్పకుండా—స్వేచ్ఛ సత్యము ఒకటే, అదే కాదూ
మానవత్వం ?

తిలోత్తమ

నన్ను చూచి భ్రమించని మొగపురుగు లేడు. సాధా
రణంగా, పురుషులే ఏఁవిఁటి, స్త్రీలుకూడా మోహిస్తుంటారు
నన్ను చూచి—హృదయం అనేది ఉన్న ప్రతి మానవుడు
నాకు దాసుడు.

నరేంద్రుడు

(లేచి, సిగరెట్టు నామెకిచ్చుచు) నీకు కాదు. నీ
రూపానికి.

తిలోత్తమ

(స్వీకరించి) నేనే నా రూపం, నా రూపానికి నాకు
భేదంలేదు.

నరేంద్రుడు

(అంటించుచు) తిలోత్తమా ! రూపం శాశ్వతమా ?
నీ హృదయం, నీ ఆత్మ శాశ్వతములు.

తిలోత్తమ

(పోగపీల్చుచు) నరేంద్రా ! సత్యాన్ని చెప్పే శక్తి నీవు
ఇచ్చేవు—విజంగా, శాశ్వతత్వంతో నాకు సంబంధంలేదు.

శ్లో

ఇప్పుడున్నదే సత్యం—అదే నేను—ప్రస్తుతమే నాకు తెలుసును—భవిష్యత్తు పుట్టనిది—అనవసరం—భూతం చచ్చినది—దానితో పనిలేదు—

నరేంద్రుడు

(ద్వారమువైపు నడచుచు) కాని తిలోత్తమా, భూత భవిష్యత్వ ర్తమానాలకి—అట్టే భేదంలేదుసుమా ! ఒకదానితో ఒకటి కలిసిపోయి అంతా వర్తమానమే ! (నేవకునితో) టీ తీసికొనిరండి.

నరేంద్రుడు

(తిరిగివచ్చి కూర్చుండును)

తిలోత్తమ

(సిగరెట్టుపొగను ఊదుచు దానిని చూచుచు) ఎంతమంది నన్నుచూచి ముగ్ధులై నా, ఆ విషయం తెలిసి నాకు మనస్సులో గర్వం ఉన్నా, వీళ్ల పశుత్వానికి నాకు వీళ్లపై సాధారణంగా ఒక విధమైన విసుగు హీనభావం పుట్టుతుంటది—

(నేవకుడు టీ సామగ్రితెచ్చి తిలోత్తమ దగ్గరనుంచి వెడలును)

వాగనుశాసనుడు

వేడిగా ఉంది (లేచి కిటికీతీసి కూర్చుండును)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

తిలోత్తమ

(టీ పోయించు) నా విహారం కొఱకు, నా యౌవనం
కొఱకు నేను ఎంతమందితోనో ఆడేను—కాని సాధారణంగా
వీళ్లందఱు వట్టి చేటపెయ్యలని నాకు తెలుసును—గ్రుడ్ల
గూబలు, మరబొమ్మలు—(టీ అందిచ్చును) నాకు వాళ్ళంటే
ఒకవిధమైన అసహ్యం.

(నరేంద్రుడు వాగనుశాసనుడు స్వీకరింతురు—వాగనుశాస
నుడు ఇతర తినుబండారములనుకూడ స్వీకరించును—కూర్చుందురు)

(నిశ్శబ్దము, అందఱు త్రాగుచుందురు)

తిలోత్తమ

చకుముకీ—క్షమించండి, వాగనుశాస—

వాగనుశాసనుడు

అలా కాదు—చకుముకీ—అది చాలా మంచి పేరు
—స్కూలు రోజులలో చకుముకి అంటే చక్రవర్తి అన్న
మాటే.

(అందఱు నవ్వుదురు)

తిలోత్తమ

చకుముకి అనే పేరు పెద్దది—చకీ అని పిలివనా ?

వాగనుశాసనుడు

నలుగురిలో మట్టుకు చట్ అని మాత్రం విసబడ
నివ్వకు—

(అందఱు నవ్వుదురు)

నరేంద్రుడు

చకుముకీ ! తిలోత్తమ మాటలు విన్నావా ?

వాగనుశాసనుడు

చెవులున్నాయి కాబట్టి పినక తప్పిందికాదు.

తిలోత్తమ

చెవులున్నవాళ్లందఱూ వింటారా ? చట్లన్న గ్రుడ్డివా
ళ్లెందరో !—గుండె ఉన్నా హృదయం లేనివాళ్లు లేమా !

నరేంద్రుడు

తిలోత్తమా, చకుముకీపై సీరెటువంటి అభిప్రాయం ?

తిలోత్తమ

తెలివియైనవాడే కాని పట్టి పురుగని నా అభిప్రాయం
—ఇలాంటివాళ్ళి ప్రపంచం అంతా నిండి ఉన్నారు—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

వాగనుశాసనుడు పురుగా—ఊరి—నిం దాస్తుతులు
సమానం—గీతోపదేశం.

తిలోత్తమ

క్షమించాలి, మీమీద ఇష్టం ఎలా లేదో కోపంకూడా
లేదు. సత్యం చెప్పుతుంటే ఎన్నో చిక్కులు—

నరేంద్రుడు

సహజత్వంలో, సత్యంలో, మానవత్వం ప్రకాశిస్తది—

తిలోత్తమ

చూడండి. నేను, దివ్యసుందరిని—ఐనా హృదయంలో
పాపాణం—ఎంతమందిని ఇలా నవ్వి, కనుగీటి కొంతనే
పాడి పారవేశాను. అందరినీ నమ్మించి ఎవరినీ నమ్మలేదు—
పతితను, కులటను—వీధులవెంబడి తిరిగే స్థితి వచ్చేటప్పటికి
నరేంద్రుడు నన్ను తీసుకవచ్చి రక్షించేడు.

(కంటి నీటిని ఆపుకొనును)

నరేంద్రుడు

తిలోత్తమా అలా అనకు—అందఱుమును అలాంటివా
రైతు సామ్రాజ్యంగా—నేను ఎంత పతితుడనో నీకు తెలుసునా?

(తిలోత్తమ, వాగనుశాసనుడు అతనిని చూతురు ఆశ్చర్యముతో)

తిలోత్తమ

మమ్మల్ని ఉత్తమ మానవులుగా చేసే శక్తికూడా పతితుడా ?

నరేంద్రుడు

నే చేసేది లేదు—మీలో ఉన్నది బయటకు తీసికొని రావటంలో నా యత్నం—అది కాకుండా పతితుడే ఇటువంటి విషయాలని బాగా గ్రహిస్తాడు, మీ అభివృద్ధి నా అభివృద్ధి విన్నావా :

తిలోత్తమ

నేను మీరటువంటివా రనుకోలేదు—

నరేంద్రుడు

కొద్దికాలము క్షితము కొన్ని మార్పులు వచ్చినంత మాత్రాన్ని నేనుకూడ నీవంటి జన్మమునే చాలరోజులు బ్రతికాననే విషయాన్ని మరువలేను—భేదముండవచ్చును—అదియొక విషయముకాదు.

తిలోత్తమ

నేను స్త్రీని—అందుచే పతితను—పురుషులు వారికేం! వారు స్త్రీలుకారే—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

తిలోత్తమా ! పిచ్చి మనుష్యుల పిచ్చిమాటలకి అర్థం
లేదు—నీవు పతితవెట్లా ఐనావు ?

తిలోత్తమ

నా ఇచ్చకొంటే కాకుండా, నా శరీరాన్ని ధనంకొంటు
కూడా అమ్మేను—నేను పతితనుకానూ.

నరేంద్రుడు

అది విచారకరము. అంతేకాని వేరుకాదేమో !

తిలోత్తమ

నరేంద్రా—నా హృదయాన్ని పలికేవు—బుద్ధి ఉప
యోగించి కొందఱు, శరీరమును ఇతరుల నేవలో అలయ
బెట్టి కొందఱు, చాలావఱకు అందఱు ఏదోవిధంగా, ఇతరుల
కొంటు తమ స్వేచ్ఛను చంపుకొని జీవపోషణ చేసుకొన్నట్లే,
నేనుకూడా నా శరీరంద్వారా, ఆకలిబాధ తీర్చుకునే యత్నం
చేసుకు—వారు ఎంత పతితులో నేను అంతే—కాని సంఘం
లో నాకీ వుండి ఇది హర్షించదు—

శీర్షిక

నరేంద్రుడు

సత్యం, ఐనా దానిలో సౌందర్యం లేదు—అత్మను
అమ్ముకోటంలో మానవత్వం నశించి పోవడి—అందులో
ప్రేమకు దివ్యస్థానమైన హృదయం—

తిలోత్తమ

ప్రేమ భ్రమ—తాత్కాలికమైన ఒక హృదయస్థితి—
అంతే—నాకు ప్రేమయందు సమ్మతం పోయింది అది చాల
వరకు శారీరకమైంది కూడానూ.

నరేంద్రుడు

నాకు నమ్మకం పోయింది కానీ, తిరిగి వచ్చింది.

వాగనుశాసనుడు

అదే ఇంత కొంప తీసింది—

తిలోత్తమ

ఏం ?

వాగనుశాసనుడు

లేకపోతే ఈ వైరాగ్యం, ఈ వింత ధావాలతో నరేం
ద్రుడు తన జీవితాన్ని ఈ విధంగా పాడుచేసుకోడు.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

చకుముకి వేదాంతమునకు ఆయనే భాష్యం రాయాలి—

వాగనుశాసనుడు

అదికాదు—మీకీ వింత భావాలు లేకపోతే మీరింకా
ఎటువంటి గొప్ప గొప్ప పనులు చేసి ఉందురో ! దేశ దౌర్భా
గ్యం ఈ మీ ప్రేమ బాధ.

నరేంద్రుడు

చకుముకీ ! ప్రతి మానవుడూ కొంత సహాయం చేయ
వచ్చును కాని, ఎవ్వడు లేకపోయినా ప్రపంచానికి కొంత
లేదు—

తిలోత్తమ

గురువుని శిష్యురాలు ప్రశ్నింపవచ్చును.

నరేంద్రుడు

తప్పకుండా—అది కాకుండా అందఱూ విద్యార్థులే.

వాగనుశాసనుడు

నేను కొంచం విహారానికి వెళ్ళవచ్చునా.

నరేంద్రుడు

సరే—కాని తిలోత్తమ దివ్య హృదయం నీకు కని
పించిందా కొంచం ఐనా—

వాగనుశాసనుడు

ఇంత ధైర్యంగా మాట్లాడేవ్యక్తి ఉంటదని నేను అను
కోలేదు—ఇక ఆమె నాకు చెల్లెలు.

నరేంద్రుడు

సంతోషము.

తిలొత్తమ

(నరేంద్రుని చూచుచుండును)

వాగనుశాసనుడు

(నిష్క్రమించును) (నరేంద్రుడు గంట కొట్టును) (సేవకుడు
ప్రవేశించును)

నరేంద్రుడు

తీసుకొని వెళ్ళవచ్చును.

సేవకుడు

చిత్తము (అట్లు చేయును నిష్క్రమించును)

నరేంద్రుడు

(సిగరెట్టు నామెకు నిచ్చును) (ఇరువురు అంటించుదురు)

నరేంద్రుడు

తిలొత్తమా ! నీ సందేహం ఏమిటి ?

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

తిలోత్తమ

మీకు హృదయం లేదనుకొన్నాను. ఇప్పుడు హృదయం ఉన్నదని విని అది ఎలాంటిదో తెలుసుకోవాలని ఉన్నది.

నరేంద్రుడు

(నవ్వి) హృదయం లేదని ఎలా అనుకొన్నావు ?

తిలోత్తమ

(అతనిని చూచుచు) నిజము చెప్పనా, హృదయం కలవాడైతే నా రూపానికి ముగ్ధుడే ఐపోవూ !—ఇంతయైన కరగలేదే !

నరేంద్రుడు

లేదు నిజమే !—కాని నా జీవితంలోనే పొందిన హృదయావస్థలు, నే చేసిన పనులు గ్రహించకుండా హృదయం లేదని అనుకోవటం కొంత సాహసం ఏమో !

తిలోత్తమ

హృదయం ఉంటే నా మూర్తికి కరగవద్దూ—

నరేంద్రుడు

నీవు మహా సౌందర్యవతివి కావచ్చును. కాని ప్రతి హృదయాన్ని వశ్యం చేసుకోగలననే భావం కొంత అహం

భావాన్ని సూచిస్తది. ప్రపంచంలో నిన్ను మించిన సౌందర్య
వతులు లేరని అనుకోవటం న్యాయమా :—

తిలోత్తమ

నీ హృదయ చరిత్ర కొంచం చెప్పుతావా, అదే నాకు
కావలసిన చరిత్ర. మిగిలిన చరిత్ర నాకు అనవసరం.

నరేంద్రుడు

చాలకాలం నా హృదయాన్ని సంపూర్తిగా అర్పించే
స్త్రీకొఱకు వేచేసు. కాని లాభం లేకపోతే అది ఒక అసంభ
వమైన కల అనుకొని, తుమ్మెదలాగ లెక్కలేనన్ని పుష్పా
లని ఆఘ్రాణించేను. సాధారణంగా పుష్పాలే నన్ను వెదకుతూ
వచ్చాయి. ఆ పుష్పాలని స్వీకరించి ఆకాశంలో పెట్టి అది
పొందగలిగినంత పొంది—

తిలోత్తమ

తిరిగి పాతాళంలోకొన్ని పూరచేసేవాడబ్బ.

నరేంద్రుడు

ఔను—

తిలోత్తమ

ధర్మమా :

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

కాదు—కానివాళ్లెవరు ఆకాశంలో ఉండవలసిన దేవ
తలు కారు. నా అభీష్టముకొఱకు ఆడవచ్చినవారితో ఆడు
కొన్నాను.

తిలోత్తమ

క్రూరత్వం అంటే ఏమిటి ?

నరేంద్రుడు

అదే కావచ్చు—తప్పే—ఐనా మనుష్యున్ని, దేవు
డనుకోను—అందుచే పతితుడనని ఒప్పుకోటంలో సంకో
చించను.

తిలోత్తమ

ఆ ఆట ఎందుకు మానేవు ?

నరేంద్రుడు

ఆ ఆటలకు విసిగిపోయేను. నాకు సంపూర్ణమైన
తృప్తి వారెవ్వరూ ఇవ్వలేక పోయేరు. ప్రేమతత్వం ఎప్పటి
లాగ కలలోనే ఉండి పోయింది—కాని ఆ ఆట మానివేయ
డానికి నిజమైన కారణం, ఒక అపూర్వం ఐన దివ్యసుందరి
ఒక నిమిషంలో నన్ను తనకు దాసునిగా చేసుకొని నిజమైన
ప్రేమను నాలో వెలిగించి ఆరిపేయ వీలులేనంతటి దివ్య

జ్యోతిని నాలో పుట్టించింది—అదియేనా పూర్వపు అటలపై
ఏవని కలిగించింది.

తిలోత్తమ

ఆ స్త్రీని కలుసుకొన్నారా ?

నరేంద్రుడు

మాట్లాడనై నా లేదు—ఒక్కటే చూపు—అమెది.
నాది, అంతే—ఆపైన చూపె నారేదు—

తిలోత్తమ

ఇది పిచ్చి, ప్రేమరాదు—

నరేంద్రుడు

నీ భావానికి ఇష్టంచచ్చిన పేరును పెట్టవచ్చు—
కాని భావం సత్యం—

తిలోత్తమ

నేడు సత్యం—రేపు అసత్యం ప్రపంచంలో—

నరేంద్రుడు

ఔను, కాని నేడు రేపు ఎల్లుండి కూడా సత్యం ఐనవి
కొన్ని ఉన్నాయి.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

తిలోత్తమ

నీ ఈ పిచ్చిభావానికి అంతం లేదా !

నరేంద్రుడు

లేదు, చావుకూడా దానికి అంతాన్ని తీసుకురాలేదు.

తిలోత్తమ

నాకు అర్థంకాదు—

నరేంద్రుడు

నాకూ అర్థంకాదు—ప్రపంచంలోని అసాధారణ వస్తువులేమి మనకు అర్థంకావు—

తిలోత్తమ

చూడు—నిన్నునేను గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నాను. ఇదివఱకు ఎవ్వరిని ప్రేమించనంత ప్రేమిస్తున్నాను. లేని దానికొరకై పిచ్చిభ్రమ మాను. నా ఆనందలహరిలో తేలిపో.

నరేంద్రుడు

తిలోత్తమా నీకు నాపై ఇటువంటి భావం ఉన్నదని అనుకోలేదు—

తిలోత్తమ

నాకు హృదయం ఉన్నది. తప్పేం !

నరేంద్రుడు

లేకపోవచ్చు—కాని నేను ఎవ్వరికి నా ప్రేమని
ఇవ్వలేను—ఆ ప్రేమ ఆకలలోని ఆమెకొఱకే—

తిలోత్తమ

ఆమెను నీవు చూడనే చూడవేమో.

నరేంద్రుడు

బహుశా చూడనే చూడను. ఈ లోకంలో—

తిలోత్తమ

అప్పుడు.

నరేంద్రుడు

ఏం ?—ఎన్ని లోకాలులేవు—కాలం అనంతం—

తిలోత్తమ

ఎక్కడఐనా కలుసుకొంటానని ధైర్యం ఎలా.

నరేంద్రుడు

ఆమెను ప్రేమించటమే నా స్వభావం—ఆమె నన్ను
ప్రేమించకపోయినా, నన్ను ఏ లోకానైనా కలవక
పొయినా భావం మారదు—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

తిలోత్తమ

ఆమెకొఱకు యత్నింపలేదు ?

నరేంద్రుడు

చేసేను—పేరుకూడా తెలియలేదు—

తిలోత్తమ

పోనీ, మళ్ళీ ప్రార్థిస్తున్నాను—కొంచం ఐనా నాకు
నీ ప్రేమని ఇయ్యవూ ? శరీరసౌఖ్యం సత్యం ఐందికూడాను,
అందులో తప్పు లేదే !

నరేంద్రుడు

క్షమించు—ఇవ్వలేను—

తిలోత్తమ

అంతేనా, వలచి వచ్చిన కాంతను—కొంచం హృద
యం, కొంచం శరీరం—

నరేంద్రుడు

అంతే, నా హృదయం సంపూర్తిగ పరాధీనం—

తిలోత్తమ

నెహ్రూజీ—నాకు దుఃఖం, నీకు దుఃఖం—నీ ప్రేమ
గొప్పది—నా ప్రేమ అంతకన్నా గొప్పది—ప్రేమ అంటే

నమ్మకం లేనిదాన్ని, నేటినుండే నిన్నే వలచి, నీ ప్రేమకు
ఆశింపక, జీవించివేస్తాను. కాలం దొర్లపోతది—నిన్ను
చూడటమే, ఆనందం. నీ సన్నిధి స్వర్గం—కాని ఈ విష
యం నీవు ఇంక జ్ఞాపకం చేసుకోవలసిన అవసరమైన ఉం
డదు—ఇది శపథం—

నరేంద్రుడు

అంత వద్దు—ఎందుకు, ఏమి లాభం ?

తిలోత్తమ

లాభం ఉన్నదనే నువ్వు చెప్తున్నావా ? నేను కులట
నై నా, ప్రపంచం అదరిపోయేటట్లు, ప్రేమించని నిన్ను ప్రేమి
స్తుంటా !—చావు ఎప్పుడో ఒకసారి వస్తదికదా ! దాని
కొఱకు ఎదురుచూస్తూ—

నరేంద్రుడు

చావాలంటే చావగలమా,—

తిలోత్తమ

చావాలంటే చావగలము, మన చేతులో ఉంది.

నరేంద్రుడు

అది పిరికిపని ఏమో.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

తిలోత్తమ

మహా దైర్యం ఐన పని—అనవసరంగా బాధపడ
టం ఎందుకూ—కాని ప్రాణం పోయినంతమాత్రాన్ని బాధ
పోతదా అనే శంక ఆత్మహత్యని కొంచెం దూరంగా తోస్తుం
టది.

నరేంద్రుడు

(మానము)

తిలోత్తమ

విను—నా నిశ్చయం ఐపోయింది—కొంతవఱకు
—ఆపైన నాకు తెలియదు—గురువుని శిష్యురాలు మించి
నది, నీకు ఆశ ఉన్నది—నాకు సంపూర్తి ఐన నిరాశ—

నరేంద్రుడు

తిలోత్తమా, నీ సాహసానికి కంపిస్తున్నాను—

తిలోత్తమ

నీ కంపంతో నాకేమి సంబంధం—

నరేంద్రుడు

నీకు నా నమస్కారం.

తిలోత్తమ

(వికటమైన నవ్వు) — అదే అవసరం లేదు

నరేంద్రుడు

(తేచి) తిలోత్తమా ? కొంచం విహారానికి వెళ్లి
వస్తావా ?

తిలోత్తమ

నాకు కొంచం తల తిరుగుతుంది — నిద్రపోవాలని
ఉంది — నిద్రరాదు — డబ్బు బ్రాండీ తాగనా ! మత్తెక్కి నిద్ర
పట్టవచ్చును —

నరేంద్రుడు

వద్దు, తిలోత్తమా ! వద్దు — డబ్బు 'ఆస్పిర్లిన్' తీసికో.

వాగనుశాసనుడు

(వేగముతో ప్రవేశించి) — చూచారా ! పేపరులో ఏం
పడిందో.

తిలోత్తమ

(తేచి నిమ్మిమించుచు) సాధారణంగా ఉండే అర్థం
లేని ఏదో అబద్ధపు తుక్కు ! (వెడలును)

నరేంద్రుడు

(పేపరు తీసికొని) ఏవని ?

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

చూడు—

నరేంద్రుడు

(చదివి పేపరు బల్లపై విసరి) నేను చెడ్డ ప్రవర్తనకలిగిన
స్త్రీలను పురుషులను చేరదీసి ఏదో చేయరాని పనులను చేయు
చున్నట్లు సూచిస్తూ, మారుపేరుతో ఎవరో ఒకరు వింతవార్త
క్రింద వ్రాయటం : పేపరువారు దానికి అఖండమైన
ప్రాముఖ్యం ఇవ్వటం—!—ఊ—ప్రపంచం !—

వాగనుశాసనుడు

నాకు చాలా కష్టంగాఉంది.

నరేంద్రుడు

కష్టం ఎందుకూ :

వాగనుశాసనుడు

నాకు నువ్వు ఇలాంటి శ్రమతీసికోవటం ఎంత ఇష్టం
లేక పోయినా, మీ నడుదేశాన్ని ఈ విధంగా ప్రజలు
గ్రహిస్తున్నారని చాలి విచారం.

నరేంద్రుడు

పరవాలేదు—కాని ఎందుకు ఈ యత్నం ఇష్టంలేదు నీకు—కొత్త సన్మానావలోకం ఇష్టంలేదు ? ఇంత క్రౌర్యం, అలజడి, కష్టంలేని భూలోకం ఇష్టంలేదు ?

వాగనుశాసనుడు

ఇష్టమేకాని. —ఎంత శ్రమతీసికొన్నా, మానవత్వాన్ని మార్చటం కష్టం !

నరేంద్రుడు

మార్చాలి, మార్చాలి—తప్పదు.

వాగనుశాసనుడు

కాని నరేంద్రా “వెనుకటిగుణమేల మాను వినురాసు మతీ” అన్నట్లు ఎలా మారతది ?—కుక్కలు ! మానవులు కుక్కలు సర్ !

నరేంద్రుడు

కాని వాళ్లలో దివ్యజ్యోతి ఒకమూల ప్రకాశిస్తున్నది.

వాగనుశాసనుడు

వల్లకాడు సర్—ఏవీలేదు—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

నేను ఒప్పుకోను.

వాగనుశాసనుడు

సరేకాని, ఒక మనవి. మనకున్నా ఈ బృందాన్ని
పంపించన్నా పంపించి వేయండి—పీడ వదలుతది.

నరేంద్రుడు

అసంభవం—వారందరికి నా మీద ప్రేమ—నన్ను
నమ్ముకొని ఉన్నారు—ఎంతో అభివృద్ధికూడా పొందేరు—
వీళ్లేదు.

వాగనుశాసనుడు

ఐతే—పర్వతాలపైనున్న, మన ఆ గృహానికి మార్చి
వేయండి. ప్రస్తుతం—జనులమాటలు వినలేక పోతున్నా—
అదికాకుండా శాంతిలేకుండా చేస్తున్నారు జనులు ఇట్లు
చుట్టూ మూగిచూచుచు—నా ప్రార్థన ఆలకించాలి.

నరేంద్రుడు

(అలాచించి) సరే—ఏర్పాటులు చేయించు.

(తె ర ప డు ను)

★

“ త్రి ర ని క్కో రి క — త రు వా త ”

తృ తీ యాం క ము

★

మరియొక సంవత్సరము పిదప

(ప్రదేశము) — పర్వతముల మధ్యనున్న నరేంద్రుని గృహము.
మిద్దెపై

(ప్రవేశము) — వాసంతి కూర్చుని ఖట్టుకొనుచు. తరువాత
వాగనుశాసనుడు సిగారు కాల్చుచు.

వాగనుశాసనుడు

డామ్గుడ్లై ఫ్, డామ్గుడ్ ! — (తిరుగుచు) — మొత్తం
మీద చాలా బాగా ఉంది — నాకేం కావాలి ఇంక — ! — తాని
పాపం నరేంద్రుడు చాలా చిక్కులో పడి పోతాడేమో ! ఎంత
చెప్పినా వినడు. ఈ హ్యూమన్ ఫూల్స్ తో ఎందుకు ఈ
గొడవ ! — ఒకళ్లా ఇద్దరా ! ఒక పెద్ద ఆశ్రమం ఐపోయింది —
సర్కారు కూడా వేరేగా అనుమానిస్తున్నారట — తరువాత
ఏఁ వీఁ లేందే ఇతని శీలాన్నిగూర్చి వదంతులు — వెధవలు
— (వాసంతిని చూచి మెల్లగా) వెరిగుడ్, వెరిగుడ్, సుపర్బ్ !
— (సమీపించి) వాసంతీ !

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాసంతి

ఏం తిలోత్తమగురించి ఆలోచించటం ఐందా !—ఎందుకీ ఏడుపు !—ఆమె నిన్ను పురుగులా తుడిచివేస్తదికదా : నువ్వు అనేవాడవే ఉన్నావని తలచనై నా తలచదుకదా ? ఎందుకీ హడావుడి !

వాగనుశాసనుడు

వాసంతీ—చాల అన్యాయం—నేను ఆమెనుగురించి ఆలోచించటమేలేదు—నేను సాధారణంగా ఇలాంటి విషయాలలో నా మెదడుని పాడుచేసుకోను—

వాసంతి

నీ అబద్ధాలకేంటే—

వాగనుశాసనుడు

చూడు ఈ మధ్య అబద్ధాలు చెప్పే వాడుకపోయింది అవసరంకూడా కనిపించటంలేదు—అదికాకుండా వాసంతీ, అబద్ధం ఏమిటి, నిజమేమిటి ! ఇవ్వాలని నిజం, రేపు అబద్ధం, నేడు నిజం, రేపు అబద్ధం ప్రోగ్రెస్ అంటేనే అది—

వాసంతి

ఏడ్చినట్లుంది—

వాగనుశాసనుడు

(మనసులో) నువ్వా, (బహిరంగముగ) చాలా చలోక్తిగా
ఆన్నావే—చూడు. (దగ్గిరకు వచ్చి) నీకు చాలా అసూయ
ఎక్కువ—(చిరునవ్వు)

వాసంతి

కాదా, ఒకవైపు తిలోత్తమపై కన్ను, ఇంకోవైపు
కొత్తగా వచ్చిన సుమంగళిపై కన్ను, తుడిచేదానిపై కన్ను,
పాకీదానిపై కన్ను—

వాగనుశాసనుడు

రామ రామ—వట్టి అన్యాయం (మనసులో) బాగా కని
పట్టింది అసాధ్యం ముండ—ఎన్ని మాట్లాన్నా తిలోత్తమని
చూస్తే ఉబలాటవే—సుమంగళిని చూచినా అంతే—పడు
చోళ్ళని చూస్తేనే అంత—ఏం తప్పు!—న్యాయురల్ !

వాసంతి

ఏం ఊరుకొన్నావేం !

వాగనుశాసనుడు

నీలాప నిందలకు కారణం ఏమిటా అని ఇవ్వున్నె
క్షన్ చేసుకుంటున్నా.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాసంతి

వల్లకాడు.

వాగనుశాసనుడు

మాట పరుసరి అంటున్నా—ప్రేమలో మట్టుకు కమ్యూ
నిజమ్ ఎందుకుండగూడదూ ?

వాసంతి

నా కది పనికిరాదు—ఇంతవఱకూ వచ్చేక నాకు
అనూయకి కారణం ఎక్కువగా ఇచ్చేవంటే, జాగ్రత్త !

వాగనుశాసనుడు

(మనసులో) ముండ చంపడురదా ?—అందులో ఇది
వఱకు మొగుడిని చంపేసిన రాక్షసి—అనవసరంగా చిక్కులో
పడ్డానేమో ! —ప్రమాదోపి మతామపి—(పైకి) (విరునవ్వు)
ఏదీ ఒక ముద్దుతో చంపివేయి.

వాసంతి

కత్తితో నరుకుతా ! నిజం—

వాగనుశాసనుడు

(కంగారును కప్పిపుచ్చ ప్రయత్నించును) (కొంచము వెనుకకు
జరుగును)

వాసంతి

(అలోచనతో) — కత్తి — హత్య — అబ్బా — వద్దు —
అది ఇక చేయలేను — మఱచిపోలేను — రక్తం క్రాగిపోతుంది
— అబ్బా — గుండెలో పోటు — మఱచిపోవాలి, మఱచి
పోవాలి — లేకపోతే చచ్చిపోయిన్నా మఱచిపోవాలి — (కండ్ల
మూసుకొనును)

వాగనుశాసనుడు

వాసంతి — వెనుకటి చరిత్ర మఱచిపో.

వాసంతి

ఎలా మఱచిపోగలను — నా చేతితో ఆ అనూయ భరిం
చలేక నా భర్తని ఆవేశ్య హస్తాల్లోనే అలా పొడిచివేయ
లేదూ? ఆ రక్తధార అదిగో ఇంకా ప్రవహిస్తోందే! — ఆ
చచ్చిపోతున్నా అతని బాధ ఆ తేలిపోయే చూపు ఇంకా నన్ను
చుట్టుకొని ఉన్నాయి —

వాగనుశాసనుడు

అలా అనవద్దు (సమీపించును)

వాసంతి

ఎలా అనకుండా ఉండను, ఏం చేయను — హంతకు
రాలినై నా, స్త్రీ హృదయం లేనిదాన్నిరానే — బాధ — ఆప
లేని బాధ —

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

చూడు :—

వాసంతి

ఏం చూడనూ ?—రా నన్ను గట్టిగా కొగలించుకో
—ఈ నరకబాధలో ప్రేమాలింగసం కావాలి—ఆస్పర్శలో
బాధ మరచిపోవాలి :—హత్య—బాధ—వలపు—!

వాగనుశాసనుడు

(వేగముగ కొగలించబోక, సుమంగళి ప్రవేశించును. వాగను
శాసనుడు తన ఉద్యమమును నిరాశతో విరమించును)

వాసంతి

సుమంగళీ వెళ్ళిపో, అడ్డురాకు,

సుమంగళి

(ఆశ్చర్యముతో) ఎవరికి అడ్డు ?

వాగనుశాసనుడు

(కంఠాదుతో) ఏవీ, అడ్డులేదు (నెమ్మదిగా వాసంతితో)

అంతా అడ్డే. న్యూనెన్ను.

వాసంతి

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

పెళ్లికాకుండా కంటే మీ అమ్మలక్కలు ఈ పెద్దమనుష్యులు
బ్రతకనివ్వరని, సంఘానికి భయపడి, మాతృత్వాన్నే చంపు
కున్నంత పనిచేసి, దేవుడే దిక్కని పిల్లని అడవిలో విడిచి
పెట్టేనేను—

వాగనుశాసనుడు

ఇలాంటి మాటలెందుకు అనటం, వినటంకూడా
కష్టం !

సుమంగళి

అబ్బే సంఘం అలా అనుకోలేదు. ఎలాగో తెలిసింది.
ఆనుమానంమీద నన్ను వెలేనేరు. వాళ్లకోసం వాళ్లవలన
చేసిన పనికి బాగా ఫలితం !—నన్ను పెళ్లిచేసుకుంటానని
చెప్పి మోసగించిన మా బావకి ఏవీలేదు—సుఖంగా
ఉన్నాడు.

వాసంతి

చాల అన్యాయం ! అనవసరంగా నిన్ను ఉద్రేకంచేత
బాధపెట్టేను క్షమించు.

సుమంగళి

పరవాలేదు—బాధపట్టం అలవాటై పోయింది—
(కంటివీరు)

వాసంతి

(లేచి ఆమెను చేరి, బుజ్జగించును) ఊరుకో అమ్మ—
చిన్న పిల్లవు పాపం బాధపడ్డావు. పూర్వసంగతి మఱచిపో,
ప్రస్తుతం ముఖ్యం ఐందని, భవిష్యత్తును తొంగిచూడాలని
మనలోనున్న చెడ్డగురించి ఆలోచించవద్దని, మంచినే ఆలో
చించి దానికి అనుగుణంగా స్వభావికంగా పర్తించమని,
దానిలో మనకు నుఖం ఉందని మనకు బోధకాదు !

వాగనుశాసనుడు

(తనలో) ఇతరులకి చెప్పటం తేలిక.

(నరేంద్రుడు ఒక పల్లెటూరి అచ్చయ్యతో ప్రవేశించును)

(తిలోత్తమ మరియొక వైపునుంచి మునుగువైచుకొని ఘటో
త్కచునితో ప్రవేశించును)

తిలోత్తమ

నరేంద్రా ! ఘటోత్కచుడు ఇతడు

నరేంద్రుడు

(చిరునవ్వుతో) అయ్యా ! సంతోషం—కూర్చోండి.

ఘటోత్కచుడు

అయ్యా ఈ తల్లి ఋణం ఏలా తీర్చుకోగలను—!

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

(చిరునవ్వుతో) ఏం :—

ఘటోత్కచుడు

(సందేహించును)

నరేంద్రుడు

సందేహంవద్దు. ఇచట దాపరికంలేదు.

ఘటోత్కచుడు

నన్ను ఖయిదులోనించి తప్పించింది ఈ తల్లి (సిగ్గు
నొందును)

నరేంద్రుడు

సిగ్గువద్దు—మనకు రోగం వస్తే వచ్చిందని చెప్పు
కోటానికి సిగ్గెందుకు. అలాంటివే మనం మనల్ని తెలుసుకో
కుండా కొన్ని చేయరాని పనులు రోగంనుండి బాగుపడినట్లే.
ఇలాంటి జబ్బులనుండికూడా బాగుపడతాం !

ఘటోత్కచుడు

అయ్యా—చేసిన పని చెప్పితే తప్పేం :—

నరేంద్రుడు

నిజం—ఇంకో మాట, మన అందరికికూడా అట్టే భేదం లేదు—కాలాన్నిబట్టి, సంస్థలనిబట్టి సన్నివేశాన్నిబట్టి, వేరువేరుగా కనిపిస్తాం!—అంతే.—

అచ్చమ్మ

అందఱం ఒకటే ఏలా ఔతాం! ఓరయ్యో!

(అందఱు, నరేంద్రుడు తిలొత్తమా తప్ప నవ్వును.)

వాగనుశాసనుడు

భళి!

నరేంద్రుడు

నవ్వుట అనవసరం—అమాయకమైన పిల్ల, స్వచ్ఛమైన పిల్ల పల్లెటూరిపిల్ల, ఒక విధంగా మన అందఱిరన్నా నిజమైన పిల్ల—పాపం, విద్య పొందలేదు. అంతే—

అచ్చమ్మ

ఇదేంటయ్యో! ఈళ్లంతా నిజమైన నోళ్లురారేదో!
—యంత్రం బొమ్మలో!—దెయ్యాలో!—ఓరన్నా మా ఊళ్ళో మా ముసలమ్మ సచ్చిపోయినప్పుడు, ఓ రాత్రి పాడు పడ్డ గాది ఎనక దెయ్యాల్ని సూశాను—నాకు దయ్యం అంటే భయం అన్నో—!

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

భయపడకు వీళ్లు మనుష్యులే— !

వాగనుశాసనుడు

(తనలో) చాలా బాగుంది పిల్ల—ఎంత పట్నాల్లో
మెలిగినా, ఎన్ని రంగుబొమ్మల్ని, పొడరుబొమ్మల్ని చూచినా
పూర్వపు రుచి మరచిపోలేం—పల్లెటూరు పడుచుకున్న నవ
నవ, చావ మిగతావాళ్ళ కెలా ఒస్తాయి—

“నేచర్, నేచర్”—రిటర్న్—టు—నేచర్, అనేది
ఇదే :—

నరేంద్రుడు

ఘటోత్కచా నీ చరిత్ర చెప్పు—

ఘటోత్కచుడు

అయ్యా !—ఈ తల్లి ఒక్కతే నడుస్తుంటే ఒక్క
దెబ్బకొట్టి, ఆమె చేతిని ఉన్న వజ్రాల ఉంగరం తీసికొని
పారిపోయాను.—దుర్మార్గుణ్ణి, తల్లికి గాయం కలిగించేను—
(తిలోత్తమ కాళ్ళపైబడి ఏడ్చును)

తిలోత్తమ

(లేవదీసి) అబ్బే, చిన్నదెబ్బ ! పరవాలేదు.

నరేంద్రుడు

(సమీపించి మునుగు తీసి తలవైనున్న గాయమును చూచి)
అబ్బ! పెద్ద దెబ్బ—డాక్టరుకి చూపించేవా ?

తిలోత్తమ

ఆ ! మందు వ్రాసేరు—పరవాలేదు.

ఘటోత్కచుడు

అయ్యా ! వినాలి ఇంకా—దూరాన్ని ఉన్న పోలీసులు, పారిపోవటం చూచి నన్ను పట్టుకున్నారు—ఇంతలో ఈ తల్లి పడిపోయిన ఈ తల్లి లేచి మా వైపు వచ్చి వాళ్లను నన్ను చూచి గ్రహించి, నాతో ఏవందో విన్నారా ! —“నీకు నేను నా ఉంగరాన్ని ఇచ్చేసేను—నేను ముఖం తిరిగిపడినంత మాత్రాన్ని ఎందుకు భయపడి పరిగెత్తేవు—ఎవరేమి అనుకుంటారు—అమ్మివేసికో బీదవాడిలాగ ఉన్నావు” అని. అంత పోలీసువాళ్లు నన్ను విడిచిపెట్టేరు.

(అందరు ఆశ్చర్యమును చూపుదురు)

నరేంద్రుడు

తిలోత్తమా, నీవు మహోత్తమురాలువని నాకు తెలుసును—మా అందరితరపునను, నీ మహోపదేశమునకు నమస్కరించుచున్నాను (నమస్కరించును)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

తిలోత్తమ
గురూపదేశం (నమస్కారం)

నరేంద్రుడు
నీకుపదేశం ఏవిటి— నీకు నీవే గురువు.

అచ్చమ్మ
ఓ అమ్మా ! ఇదేంసిత్రం—ఆణ్ణి సావమోదక.

ఘటోత్కచుడు
నిజం.

తిలోత్తమ
తప్పు—అతని ఆకలి అతనిని అలాచేయించి ఉండాలి.

అచ్చమ్మ
అదేం ఊసో !—ఆకలేస్తే దొంగతనవే !

వాగనుశాసనుడు
చాలా పోయినైడ్, చాలా బాగుంది.

తిలోత్తమ
చకుముక్తి ఊరుకో.

నరేంద్రుడు
ఘటోత్కచా, ఎందుకు ఈపని చేసేవు ?—

ఘటోత్కచుడు

బుద్ధిలేక, ఆ బుద్ధిలేనితనాన్ని లక్ష శిక్షలుకంటె ఈ
తల్లికరుణ మాడ్చివేసింది—

నరేంద్రుడు

నీ చరిత్ర—!

ఘటోత్కచుడు

*

*

*

*

వాగనుశాసనుడు

(వాసంతితో) దొంగవెధవకి చరిత్ర ఏవిటి—వీడే
వై నా మహాపురుషుడా !

వాసంతి

నోరుమూయ్ !

ఘటోత్కచుడు

చరిత్రేవిటి అయ్యా ! స్కాలర్షిష్పుమీద బియ్యే
పాసయ్యేక నిరుద్యోగ సమస్యలోపడి దిక్కులేక, ఏం చేయ
లేక, కాంగ్రెసులోచేరి, అందులో లాభంపొందలేక, కమ్యూ
నిష్టునై, ఖైదులోపడి, విడిచిపెట్టబడి, దమ్మిడిలేక, ఆకలి
బాధకు ఓర్వలేక దొంగతనంలోకి దిగేను.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

అది తప్పని తోచలేదా !

ఘటోత్కచుడు

అయ్యా ముందు చాలా బాధపడ్డాను—కాని తరువాత అలవాటైపోయింది—ఒకవిధంగా సమాధానంకూడా చేసుకున్నాను—

నరేంద్రుడు

ఏమిటది.

ఘటోత్కచుడు

ప్రపంచం అంతా, దొంగతనమేకదా ! అని, నిజాన్ని కప్పి పుచ్చటం, భావాల్ని దాచటం, ఇతర్లని ఆకర్షించటం. తక్కువ ధరకు కొని ఎక్కువ ధరకు అమ్మటం, ఇతరులకు తెలియకుండా గమ్మత్తు చేయడం, ఏదోవిధంగా పన్నులు లాగటం, ఇవన్నీకూడా దొంగతనమే అని—జై త్రయాత్ర కూడా దొంగతనం అని అనిపించింది—ఇన్ని పెద్ద దొంగతనాలు ఉండగా, ఆకలికోసం, ఒక చిన్ని దొంగతనం, ఉదరపోషణకోసం చేస్తే తప్పా అని అనుకున్నాను—ఆకలిబాధ, అబ్బా ఆకలిబాధ—అనుభవించినవాడికి తెలుస్తది—నరాలు

తృతీయాంకము

చుట్టుకుపోతాయి, కళ్లు చీకట్లు కమ్ముతాయి, ఇదమిద్దం అని,
ధర్మాధర్మాలని తెలియవుకూడానూ !—

తిలోత్తమ

సంఘం తప్పుకాదే ?

ఘటోత్కచుడు

కాని ఇప్పుడు ఈ తల్లి దయవల్ల ఒకటి తెలిసింది—
నేను కష్టపడ్డా ఇతరులని కష్టపెట్టకూడదని.

నరేంద్రుడు

ధన్యుడవు. నీవు కొన్నాళ్లు ఇక్కడుండాలి.

ఘటోత్కచుడు

పొమ్మన్నా పోలేను—

వాగనుశాసనుడు

(తనలో) సంపూర్తి దొంగలు, హంతకులు, గుడినేటి
వాళ్ళు—ఇక తాగుబోతులో—అరే, మర్చిపోయేను, ఐరసీ
—నేను తాగుబోతుని కాకపోయినా ఒక్కప్పుడు బాగానే
తాగేవాడిని ఊరికె ఎవరై ఇస్తేను—చాలా మంచి ఫీలింగు
—దమ్మిడీ లేకపోయినా, కిస్ట్ ఎమ్పరర్ లా ఫీలై ఏవాడిని !
—అది ఒక ఎక్స్పీరియన్సు.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

ఒక్క పెద్ద యత్నం, చేస్తున్నావు—

తిలోత్తమ

ఔను కాని విధి ఎట్లో ?—

నరేంద్రుడు

ఐనా, మనుష్యశక్తి !—

తిలోత్తమ

మనుష్యశక్తి, —విధి !—దై వేచ్ఛ !

నరేంద్రుడు

మనుష్యశక్తి, —విధి !—దై వేచ్ఛ !

(తిలోత్తమ, నరేంద్రుడు నిష్క్రమింతురు)

వాగనుశాసనుడు

కామస్సెన్సు, ప్రూడెన్సు, యుటిలిటీ !—

అచ్చమ్మ

ఇక్కడా చాలా కంగారుగా ఉందే—

వాగనుశాసనుడు

ముందు అలాగే ఉంటది, క్రమంగా అరివచ్చై చాలా

బాగా ఉంటది,

వాసంతి

చదువు చాలు !

వాగనుశాసనుడు

(మాట మార్చి) కొంచం నడిచి షికారు వెళ్లుదావా
వాసంతీ !

వాసంతి

రా ! (లేచును)

సుమంగళి

(అచ్చమ్మతో) నువ్వెందుకొచ్చావు—

అచ్చమ్మ

నీకెందుకమ్మీ !

వాగనుశాసనుడు

చెప్పు పరవాలేదు.

అచ్చమ్మ

మా ఇంటోడు, ఏం పాపం చెయ్యం దాన్ని నన్ను
పువ్వులు పెట్టుకొంటే, తెల్లకోక కట్టుకొంటే, అనుమానంతో
చావ గొట్టేనేవోడు—ఓలమ్మా, ఈ గోలేంటని, అతగాడి
ఇంట్లోంచి పారిపోతే, అమ్మలక్కలు లేసిపోయిందని ఎలే
నేరు—ఈ మారాజు విని నన్ను ఈడకి తీసికొచ్చేరు—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

సుమంగళి

పాపం ఎంతబాధ పడ్డావో !

వాగనుశాసనుడు

పువ్వులు వగైరాలు ధరించటంవల్ల కొట్టటం తప్పేనా,
కొట్టటం అనేది ఒకటి తప్పకుండా ఉండాలి, లేకపోతే ఆడ
వాళ్లు అసలు మాటవింటారా (చిరునవ్వు)

వాసంతి

ఏం ప్రేర్తిస్తావు ?

వాగనుశాసనుడు

(కొంచం వెనుకకుతగ్గి) చలోక్తి (చిరునవ్వు)

వాసంతి

చాలు రా ! (ఇరువురు నిష్క్రమింపబోదురు)

అచ్చమ్మ

ఈ అయ్యకూతలకి ఆ అమ్మోరుసరి !

(ఒక పిచ్చివాడు మిద్దెకుఉన్న పిట్టగోడమీదుగ ప్రవేశించును
వాగనుశాసనాదులూగి ఆశ్చర్యముతో చూతురు. పిచ్చివాడు వారి
వాశ్చర్యముతో చూచును)

వాగనుశాసనుడు

ఎవరు నీవు !—ఎందుకొచ్చావు.

పిచ్చివాడు

ఎవరు నీవు !—ఎందుకొచ్చావు.

వాగనుశాసనుడు

మతిలేనివాడా ! ఎలా వచ్చావు.

పిచ్చివాడు

మతిలేనివాడా ! ఎలా వచ్చావు.

వాసంతి

వీడెవడో పిచ్చివాడు—ఎలాగో ఎవ్వరూ చూడ
కుండా వచ్చేడు.

పిచ్చివాడు

హేహేహే ! బాగా కనిపెట్టేవు పిచ్చిముండా !
(వాగనుశాసనునిచూచి) నీకు దీనికి ఏం సంబంధంరా, జోడిగా
నుంచున్నారు ! హేహేహే తెలుసునునాకు వెట్టిముండా
కొడుకును కాను—కాని నాకు కొన్నాళ్లక్రితం మతిస్థిరం
తగ్గిందని అనుమానం కలిగింది. తప్పు అభిప్రాయం.
అప్పుడే మతిస్థిరం కుదిరింది. అంతకుముందే పిచ్చి—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

సరిగ్గా నేననుకొనే సమయానికి నలుగురు నాకు పిచ్చెత్తించని
కోవేశారు పిచ్చాను పత్రిలోనికి — వెట్టివెధవలు—
(అచ్చమ్మనుచూచి) ఒక ముద్దీచ్చేనేయి—మఱచిపోయాను
(సమీపింపబోవును)

అచ్చమ్మ

ఓలయ్యో ! వీడి పిచ్చి మాడ !

ఘటోత్కచుడు

అగు—(అడ్డువచ్చును)

పిచ్చివాడు

(అగి) నీకిది భార్య—ఐతే “సారీ”—లేక భార్యలాం
టిదా ? ఐతే “నెవర్ మైండ్”—ఏవైతేనే నాకు అవసరం
లేదు—చూడు తమ్ముడూ నెక్కు అనేది చాలా “షేక్రీ తింగు”
ఓయ్ :—

వాసంతి

సుమంగళీ, అచ్చమ్మ రండి వెళ్ళిపోదాం—(వాగను
శాసనం చూచి) వీనిని సాగనంపి వేగంగా రా !

వాగనుశాసనుడు

ఎందుకూ నేనూ ఇప్పుడే వచ్చేస్తా. పిచ్చివాళ్ళు అంత
చేక ఐదవవాళ్ళు కారు—

వాసంతి

పిరికివాడా ! పంపించి మరి రా :

(స్త్రీలు నిష్క్రమింతురు)

వాగనుశాసనుడు

పిరికితనం ఏమిటి? సిల్లీ!—(అని దూరంగా నిలుచుండును)

ఘటోత్కచుడు

వెళ్ళిపో, ఇక్కడికి రాకూడదూ !

పిచ్చివాడు

నువ్వెవడవీ చెప్పడానికి.—ఒకడి ఆజ్ఞమీదొస్తేగా ఒక డాజ్ఞమీద వెళ్ళనానికి!—రెండు సున్నా—పిచ్చాసుపత్రినుంచి ఎవడితో చెప్పి వచ్చాను—అరే జ్ఞాపకం వచ్చింది ఇదంతా పిచ్చాసుపత్రి—మీరంతా పిచ్చోళ్ళా ఆ పెద్దాకాశం ఇనప పంజరం, ఆ కొండల్లో ఉన్నవే ఇనప తలుపులు—ఆ దూరాన్ని వినిపిస్తున్నా గాలి హోరులాంటిది పిచ్చోళ్ళని చంపేనే విషవాయువు — హూహూఁ (ఏడ్చుచు) చావంటే భయం, భయంవేస్తుంది (ఒక్క గంతువేసి వాగనుశాసనుని కంఠాన్ని కాగలించుకొనును)

వాగనుశాసనుడు

(కేకలుచేయుచు) రక్షించండి, రక్షించండి—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

ఘటోత్కచుఁడు

(పిచ్చివాడిని గట్టిగా లాగివేయును)

పిచ్చివాఁడు

భయం పోయింది (గోడమీద కూర్చుండును)

వాగనుశాసనుడు

(కంగారుతో నిష్క్రమించుచు) బంఢ్రోతుని తీసికొస్తా
(వెడలును).

పిచ్చివాఁడు

బంఢ్రోతు బడవని రానీయి, వాడి అమ్మ మొగుడు
రానీయి—నాకేం—చూడు, వాడి అమ్మ మొగుడెవడో
తెలుసునా ?

ఘటోత్కచుఁడు

(నవ్వుతో) ఎవడు ?

పిచ్చివాఁడు

వాడితండ్రి. హహహా !

ఘటోత్కచుఁడు

వీరిక వెళ్లిపోవాలి.

తృతీయాంకము

పిచ్చివాడు

కాళ్లు పట్టుకుంటా !—ఐదునిముషాలు కూర్చుని తప్ప
కుండా పోతా !—ఆ బంట్లోతుని రావద్దను. వస్తే—ఒకటే
దూకు మిద్దెమీదనుండి—ఆ లోయలోపడి సచ్చిపోతా !
జాగ్రత్త—నే పిచ్చివాణ్ణిలే, ఆ సంగతి నాకు తెలుసును.
అంచేత ఏంచేసినా చేసేస్తా. నాకు మతిలేదు. ఊహా,
మతిలేదు—ఎందుకీబ్రతుకు ! దేవుడా, నీవే ఉంటే, మతి
అన్నా ఇయ్యి, లేకపోతే నన్నన్నా తీసుకపో (ఏడ్చును)

ఘటోత్కచుడు

ఏడ్వకు—బాగానే వున్నావు—

(బంట్లోతు ప్రవేశింపఁబోవ వానితో) అక్కరలేదు.
బెడలిపో. నేను పంపించివేస్తా. (బంట్లోతు నిష్క్రమించును.)

పిచ్చివాడు,

చాలా ధన్యవాదాలు. నువ్వే పంపించు—ఆ—ఆ—
ఏదో చెప్పేను—ఏదో చెప్పేను—ఏదో మరిచిపోయేను—
పోనీయ్, అసలు చెప్పలేదనే సిద్ధాంతం ! అసలు నేను సిద్ధాం
తిని, తరువాత వేదాంతిని—అబ్బే ముందే అది—తరువాత
ఇది—బో—బో—అది ఇక్కడ ఇది అక్కడ—నానాకం

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

గారుగా ఉందోయి—ఏదై తేనేం—ఇప్పుడు వెళ్ళివెధవని—
(నవ్వును, ఏడ్చును)

ఘటోత్కచుడు

ఊరుకో.

పిచ్చివాడు

ఊరుకుంటా ! నీవు ఊరుకోమంటే ఊరుకోలేదు—
నాకు మతిఉంది. మీ అందరికీ మతిలేదు ! ప్రూవుచేయనా.

ఘటోత్కచుడు

చేయి.

పిచ్చివాడు

ఇదిగో నాకు మతిలేదు—మతిలేదని నాకు తెలు
మను—మీకు మతిలేదు—మీకు మతిలేదని మీకు తెలి
యదు—అంచేత మీకు మతిలేదు—భేష్, బాగు !

వాగనుశాసనుడు

(చాటునుండి) పంపించివేయవోయి, వాడితో నీకు
ఇష్టాగోష్ఠి ఏవిటి ?

పిచ్చివాడు

ఇవతనికి రా ఏం జేస్తానో !—చూడవోయి నేస్తుడా,
చూడవోయి, చంద్రుడూ వంకరైపోయి, పోయి, పోయి,

తృతీయాంకము

డేక్కుంటున్నారు—చుక్కలన్నీ రాలిపోతున్నాయి, అవకాశం తగ్గిపోతుంది, కాలం ఎనక్కి పారిపోతుంది; కొండమీదకి ఉరుకుతుంది—చీకటి వెలుగు చావు బ్రతుకు ఒకటే కదం బం!—నవ్వులు, ఏడ్పులు, సంగీతం—వేదాంతం శృంగా రం వెట్టిగంతులు—(గంతులు జేయుచు) తధిగిణతై, తధిగిథి తై, తధిగిణతై—మధురానగరిలో—(పాడును) “మొగుడో పిలిచేను”—హా హా హా, మొగుడొచ్చిపిలిస్తే వెళ్ళాలా వెట్టిముండ!—ఆ జ్ఞాపకం వచ్చినది—ఈ మధ్యనే ఎవడో వ్రాసేడు, మొగుడు జారుడైతే పెళ్ళాం రంకుతనం చేసిందని—దానికి బంగారు పతకం బహుమానం! ఏం అనుకున్నావా!

ఘటోత్కచుఁడు

ఇంక రా వెళ్ళాం. ఐదు నిమిషాలు ఐంది.

పిచ్చివాడు

ఏం ఐందోయి, ఏవీ అవ్వలేదు. వట్టి భ్రమ—

(నరేంద్రుడు తిలోత్తమ ప్రవేశింతురు)

పిచ్చివాడు

వాడేనోయి నన్ను పిచ్చిఆసుపత్రిలో చావగొట్టిన జమాను—స్వస్థి దీనితో నీ వెట్టిబ్రతుకు స్వస్థి చొక్కాలో

“తీరనికోరిక—తరువాత”

నుండి కత్తితీసి, హరహర మహాదేవ శంభో! అని నరేంద్రుని మీది గంతువేసి పోవును—తిలోత్తమ అడ్డముగవచ్చి నరేంద్రుని తన చేత లతో కప్పి రక్షించును—పిచ్చివాని కత్తి తిలోత్తమ భుజము వెనుక తాతుగ గ్రుచ్చుకొనును — తిలోత్తమ పడిపోవును — నరేంద్రుడు కత్తి నూడదీసి రక్తము నాపుచు ఆమెను లేవనెత్త ప్రయత్నించుచు ఆమె శరీరమును తన తొడపై నుంచుకొనును. ఈలోన ఘటోత్కరుడు పిచ్చివానివై నురకబోవ, పిచ్చివాడు తప్పించుకొని మిద్దెపై నుండి “హరహర మహాదేవశంభో” అంచు దూకును. ఘటోత్కరుడు మిద్దె చివరనుండి చూచి వచ్చులోపల “డాక్టర్” అను నరేంద్రుని కేకవిని పరుగెత్తును లోపలకు—వాగనుశాసనుడు వేగముగ ప్రవేశించును.)

వాగనుశాసనుడు

కొంప ములిగినది అనుకొన్నా—చూచేను చాటు నుంచి, భయంవేసి కంగారుచే పారిపోయేను. కొంచం, కాని వెంటనే తిరిగివచ్చేను పిచ్చివాడిని పట్టుకోవాలని. నరహంతకుడు పారిపోయాడు. అయ్యో అయ్యో ! ఏవిటిదీ తిలోత్తమే—పరవాలేదుకదా !

నరేంద్రుడు

త్వరగా వై ద్యుడు ! గృహవై ద్యుడు !

వాగనుశాసనుడు

ఇదిగో (పరుగెత్తును)

తిలోత్తమ

(మూసినకండ్లు తెరిచి నరేంద్రుని కాంచుచు ఆయాసముతో)
 పరవాలేదు—(బాధనడచుకొనుచు) పరవాలేదు—నా కేమైనా
 పరవాలేదు—నీకు గాయం తగలలేదుకదా.

నరేంద్రుడు

(గద్దడికతో) తిలోత్తమా ! ఈనా పనికిమాలినబ్రతుకుకు
 చావురాదు—నాపై ఈగ ఐనా వాలనీయక నీ ప్రాణాలతో
 నన్ను రక్షించేవా !—ఎందుకు, ఎందుకు, —ఎందుకీ ఘోర
 మైన మహోదారత్వం ! త్యాగం—(మాట్లాడలేక పోవును)

తిలోత్తమ

(చిరునవ్వుతో) త్యాగంకాదు—ప్రేమ — నీకొఱకు
 కాదు, నాకొఱకు నా ప్రేమకొఱకు—అబ్బా—(బాధను
 సహించును)

నరేంద్రుడు

(రెండు కంటిచుక్కలామె ముఖముపైపడును)

తిలోత్తమ

అమృతవర్షం—నరేంద్రా, వద్దు—దాహం—!

(వైద్యుడు, వాగనుశాసనుడు, ఘటోత్కచుడు ప్రవేశింతురు)

(వైద్యుడు నీరునిచ్చి పరీక్షచేసి, చికిత్సచేయును)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

అయ్యా పరవాలేదుకదా ! (వైద్యుని చెవిలో)

వై ద్యుడు

(శుక్కుని) దై వేచ్చ !

వాగనుశాసనుడు

(ఘటోత్కచునితో) ఏవై నాడు ఆ పిచ్చిహంతకుడు ?

ఘటోత్కచుడు

లో య లో ప డి ముక్క ముక్కలై నాడు—చూడు
ఎవరు రాకుండా జాగ్రత్తచేయాలి—ఆ తల్లికి విశ్రాంతి
కావాలి—నా తల్లి—ఆమె బ్రతకాలి—లేకపోతే వీల్లేదు—

వాగనుశాసనుడు

ఎవ్వరు రాకుండా ఏర్పాటు చేస్తాను. (వెడలును)

వై ద్యుడు

వెంటనే క్రొత్త రక్తం ఎక్కించాలి — ట్రాన్సు
ఫ్యూజన్—

ఘటోత్కచుడు

నేను సిద్ధం. నా రక్తం ఇస్తా—

తిలోత్తమ

వద్దు—వద్దు—

నరేంద్రుడు

తప్పదు—

తిలోత్తమ

వీల్గేదు—నీవునాకు సపర్య చేయాలి—

వైద్యుడు

మీరు బలహీనంగా ఉన్నారు—మీ రక్తం తీయ
వీల్గేదు—

ఘటోత్కచుడు

అయ్యా రండి, నా రక్తం—

తిలోత్తమ

అది వద్దు—

వైద్యుడు

రండి.

ఘటోత్కచుడు

త్వరగా :

(వైద్యుడు ఘటోత్కచుడు నిష్క్రమింతురు.)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

తిలోత్తమ

లాభం లేదేమో ! వ్యర్థం ఏమో !

నరేంద్రుడు

(భైర్యము నటించుచు) లాభమున్నది—మనుష్యుత్పం
—దై వానుగ్రహం—

తిలోత్తమ

విధి—దై వేచ్ఛ ! (కండ్లు మూసుకొనును)

వాగనుశాసనుడు

(ప్రవేశించి) వైద్యుడు లోపలకు తీసుకొని రమ్మం
టున్నాడు—చెల్లీ లేవదీయనా !

తిలోత్తమ

వద్దు—ఇతరులు ఎవ్వరు ముట్టవద్దు—ఒక్క నరేం
ద్రుడే నన్ను తాకవలయును—ఎందుకీ శ్రమ !

నరేంద్రుడు

(అమెను లేవనెత్తి మోయును)

తిలోత్తమ

(నరేంద్రుని చూచుచు) చాలు ఈ ఒక్కక్షణమే చాలు
—పార్థకం ఈ జన్మ (కండ్లు మూసుకొని) నరేంద్రా—కాలం

తృతీయాంకము

అనంతం, ఎన్నో లోకాలు—ఒకటే హృదయం—మరచి
పోకు—

నరేంద్రుడు

హృదయ పూర్వకమైన దివ్య శపథం—అనంత
కాలంలో ఎప్పటికి మరవను.

తిలోత్తమ

(కండ్లు మూసికొనియే చిరునవ్వు)

(నరేంద్రుడు ఆమెతో వెడలును)

వాగనుశాసనుడు

నేనింక ఏడుపు ఆపుకోలేను—

(తెరపడును)

★

“ త్రి ర ని క్కొ రి క — త రు వా త ”

చ తు ర్థాం క ము

★

ఆ రు నె ల ల పి ద ప

ప్రదేశము (పర్వతములమధ్య—సానువులపై—ఒక చిన్ని
గదివంటి పొక)

ప్రవేశము (గొర్రెలకాయ ముసలివాడు)

గొర్రెలకాపరి

టిర్ ర్ ప్, వ్ ప్—హాయ్ హాయి — (కర్రను ఊపును)
ఆ కొండ నీడొచ్చింది—గంజ్జేళైంది (గొర్రెకాపరులు వేయు
కోవేయును)

అచ్చమ్మ

(ప్రవేశించి) ఓ తాతా దాహం వేస్తోంది—దాహం
ఇస్తావా ?—

గొర్రెలకాపరి

హా : (గుడిసెలోనుండి ముంత తెచ్చి నీరు పోయును —
అవును. అతడు ముంత గుడిసెలో పెట్టి వచ్చును—

ఏం అమ్మి ఈవేళ ఇలా ఒచ్చేవు ఒంటిగా—పొద్దుకుం
కేస్తది !

అచ్చమ్మ

ఏం తాతా ఎంత పొద్దుందేంటి ?

గొర్రెలకాపరి

ఇంకెంత గంజేళైంది—ఓ జాఁ వటో ఇటో!—
జాగ ర్త—చీకటడిపోతది—బ య ల్దే రి పో, అమ్మి—నే
పోతన్నా !

అచ్చమ్మ

ఎక్కడి కెల్తావో !

గొర్రెలకాపరి

మా ముసలి కనిపెట్టుకుంటది—అలొద్దిలో ఉంది
మా గుడినె—(చేతిని కంటికిచేర్చి చూచుచు) అఁ—అదిగో
ఆ దూరాన్ని అగపడతంది—

అచ్చమ్మ

అక్కడ బాగా ఉంటదా తాతా !

గొర్రెలకాపరి

అఁ బాగానే ఉంటది—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

అచ్చమ్మ

నా కలాంటి గూడు కావాలి—(పరధ్యానముతో)

గొర్రెలకాపరి

నీ కిల్లులేదమ్మి ?

అచ్చమ్మ

ఉందీ, లేదు.

గొర్రెలకాపరి

అదేంటి ?

అచ్చమ్మ

నీ కెందుకులే తాతా !

గొర్రెలకాపరి

పోతా ?—సలే స్తందికూడా (వెడలుచు) ఓ అమ్మి
నువ్వుకూడా వేగంగా పో, మబ్బులు కమ్మిసి వానవస్తే
చీకట్లో దారి తప్పుతావు—పులో పుట్రో దోవలో ఉండొచ్చు
—పో అమ్మి, పో !

అచ్చమ్మ

అదిగో—అతగాడొస్తున్నాడు—

గొర్రెలికాపరి

(చూచి అసమ్మతిని తెలుపు తలయూపు నూపి గొణుకు
కొనుచు) కాలం మారింది—వయస్సు కళ్లు ఒళ్లు తెలియవ్
—కండకావరం—వయస్సు మళ్లాలి కుర్ర కుంకలికి—కలి
కాలం—అందుకే పంటల్లేవు—గొర్రెలు ఉన్నట్టుండి ఏ పోలే
రమ్మ నోటిలోనో పడిపోతుంటాయి—(దగ్గుచు, నిమ్మ)మిం
చును) (తెరలో టిక్కర్, వ్ వ్ వ్)

వాగనుశాసనుడు

(ప్రవేశించి) అచ్చమ్మా, చాల సంతోషం.

అచ్చమ్మ

(చిరునవ్వు) ఇక్కడికి రమ్మని చెవులో చెప్పేం, పెద్ద
సంగతన్నావు.

వాగనుశాసనుడు

ఆ చాలా గొప్పసంగతే—వింటావా !

అచ్చమ్మ

ఇంటాలే—నెప్పు.

వాగనుశాసనుడు

నీవు నన్ను పెళ్లి నేసుకొంటావా ?—ఊ అనాలి—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

అచ్చమ్మ
అనకపోతే—

వాగనుశాసనుడు
ఆ లోయలో దూకేస్తా.

అచ్చమ్మ
ఓరయ్యో !—అంతపనే—

వాగనుశాసనుడు
ఎంతపని అన్నా నేనేస్తా !

అచ్చమ్మ
అలా—(అలోచించి) —నువ్వంటే—ఉబ—లాటం
ఉంది కాని, పెళ్లంటే భయం యే స్తందో బావా !

వాగనుశాసనుడు
నీకేకాదు బుద్ధిమంతులందరికి ఆ విషయంఅంటే చాలా
భయమే, ఐనా—

అచ్చమ్మ
ఐతే ఇంతమంది పెళ్లిళ్లెందుకు నేనుకుంటారూ !

వాగనుశాసనుడు
బుద్ధిలేక—లేకపోతే విధిలేకో—

అచ్చమ్మ

నువ్వుకూడా ఆ పనే నేస్తానంటావే, ఏం లేకేనా
నేస్తానంటావు ?

వాగనుశాసనుడు

అది వేరు, ఇతరుల విషయంరాని నా విషయం నీ
విషయం ఐ కాదు.

అచ్చమ్మ

ఏం బావా—

వాగనుశాసనుడు

బావనెలా అయ్యేను !

అచ్చమ్మ

(కోపంతో) బావకాకపోతే మొగుడెలా బాతావను
కొన్నావు !

వాగనుశాసనుడు

ఔను, ఔను, కోపంపద్దు—తమాషాకన్నా—

అచ్చమ్మ

నా కిలాంటి తమాషాలు ఇట్టంలేదు—

వాగనుశాసనుడు

సరే—తప్పొచ్చింది—నా మాటకి ఊఁ అనవూ ?

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

అచ్చమ్మ

(సిగ్గు నటించుచు) మారుమనువే.

వాగనుశాసనుడు

మీలోలేదూ ?

అచ్చమ్మ

ఉండలే—సరే—ఊఁ కాని, కొడితేమాత్రం ఒప్పు

కోనుసుమా.

వాగనుశాసనుడు

నా అచ్చీ, ఇంకనుంచి నా అచ్చీ, నువ్వేనన్ను కొట్టు.

అచ్చమ్మ

తప్పుకాదూ !

వాగనుశాసనుడు

తప్పేవింటి—నువ్వంటే నాకు ఒక దేవతవూ !—

నిన్నుచూచిన దగ్గరనుంచి ఇతరస్త్రీలంటే ఛా—

అచ్చమ్మ

మొగోళ్లమాట లింతే బావా !—

వాగనుశాసనుడు

నా అచ్చీ, అలాంటి మొగవాణ్ణికానే—

అచ్చమ్మ

ఇదేంటిబావా, మొగోడువు కావో !

వాగనుశాసనుడు

అబ్బే, దానికి సందేహం ఏమిటి, అబద్ధాలు చెప్పే
వాడిని కానన్నా.

అచ్చమ్మ

ఓ యబ్బ ! గుండె నిబ్బరం పడింది.

వాగనుశాసనుడు

అచ్చీ, నీవు చాలా నెన్నిటివ్.

అచ్చమ్మ

స స్తినంటావేం ?

వాగనుశాసనుడు

అచ్చీ, అది ఇంగ్లీషుమాట—అంటే చాలా మృదు
వైనదానవన్నమాట.

అచ్చమ్మ

ఓ బావో, ఈ ఇంగ్లీషీసు పనులు మనకొద్దు.

వాగనుశాసనుడు

నీ ఇష్టం,

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

అచ్చమ్మ

ఓ మాటడగనా ?

వాగనుశాసనుడు

వేయి మాటలడుగు “మై కంట్రీ క్వీన్” !

అచ్చమ్మ

కంటికి వెన్నేటి ?

వాగనుశాసనుడు

అయ్యో ! తప్పొచ్చింది—మాట పొరబాటు.

అచ్చమ్మ

సరేకాని, ఇంతమంది అమ్మోర్లుండగా నన్నెందుకు
పెళ్లాడతానన్నావు బావా, నే అంత అందంగా ఉన్నానా !

వాగనుశాసనుడు

ఔను—అదికాకుండా మనం సాధారణంగా సూస్తే ఆ
అమ్మోర్లందరు రంగువేసుకొనే బొమ్మలు. సరదాగా ఉండ
డానికేకాని, పెళ్లికి పనికిరారు.

అచ్చమ్మ

అదేం ?

వాగనుశాసనుడు

అంతేలే !

అచ్చమ్మ

నాకో ఇల్లు కట్టిస్తావా ?

వాగనుశాసనుడు

ఒక ఇల్లే ఏ(వి.టి), ఇంటినిండా పిల్లలినికూడా నింపేస్తా.

అచ్చమ్మ

(సిగ్గుచాపుచు) సరిలే బావా, నీ మాటలూ !—

సిగ్గేయదూ !

వాగనుశాసనుడు

నా అచ్చీ !—అలాంటిబ్రతుకు ఎలా ఉంటదో బాగుండేలా గున్నదనేకాదూ, నరేంద్రుడు ఇచ్చిన సలహాపై పెళ్లిచేసుకొనే ఉద్దేశంలో పడ్డాను. మనకు ఇల్లు ఒక చిన్ని పొలం ఆ మహానుభావుడే ఇస్తానన్నాడు—(తనలా) అదే నా పూర్వఉద్దేశాన్ని చింతామణికింద మార్చేసింది—(ఋషిరంగము) మహాదాత, మాంధాత, అతడు.

అచ్చమ్మ

మీ తాతా ?

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు
అబ్బే—బాగా ఇచ్చేవాడని అర్థం.

అచ్చమ్మ
అదీ తెలుగేనా !

వాగనుశాసనుడు
ఆ, అదేలే—

అచ్చమ్మ
నాకు పెద్దమాటలు తెలవవు.

వాగనుశాసనుడు
నే చిన్నమాటలు నేర్పించనా ? —నేర్చుకుంటావా ?

అచ్చమ్మ
అఁ.

వాగనుశాసనుడు
ఐతే—నేర్చుకో—ముద్దు—(సమీపించును)

అచ్చమ్మ
(శత్రుతూ) మా బాగానేర్చేవు—కాని ఎంగిలి
నేయకేం.—అఁ—మరిసిపోయాను—పెళ్లింకా అవ్వందే—
అందాకా అలాంటి పని ఈర్ష్యేదు.

వాగనుశాసనుడు

నా అచ్చీ—అడ్డుపెట్టకూ—ఐనట్టే !

అచ్చమ్మ

ఈల్లేదు, ఐనట్టేవిటే—అవ్వాలి అందాకా నేయి
మీదే న్నే ఒప్పుకోను.

వాగనుశాసనుడు

సరే నీ ఇష్టం ! (మనసులో) ఇలాంటి బాధని ప్రొలాంగు
చేయటంలో 'స్వేజరు' ఉంది.

అచ్చమ్మ

బావా, పెళ్లయ్యేక ఏంపని నేస్తావా ?

వాగనుశాసనుడు

పిల్లలిని పుట్టిస్తా !

అచ్చమ్మ

సార్లే !—ఇంకా.

వాగనుశాసనుడు

కవిత్వం నెపుతా, ఉపన్యాసాలిస్తా.

అచ్చమ్మ

అలాంటియి మనకొద్దు—మంచిపనులు కావాలి.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

ఏలాంటివి.

అచ్చమ్మ

గొప్పు తవ్వాలి, నీరు కట్టాలి, దున్నాలి, గింజలు
జల్లాలి.

వాగనుశాసనుడు

అలాంటియి చాలా మోటపనులు, నాకు అంత సరిపడ
వేమో!—సరే చూద్దాంలే, నీ ఇష్టం ఒచ్చినట్టే!

(ఒక పల్లెటూరివాడు ప్రవేశించును)

అచ్చమ్మ

అయ్యో, మా యింటోడు — కొడతాడేమో పారి
పోదాం!

వాగనుశాసనుడు

రా, త్వరగా (పరుగెత్తి, అచ్చమ్మకంటే ముందు వెడలి
పోవును)

పల్లెటూరివ్యక్తి

అచ్చీ, ఆగు, ఒక మాట!

అచ్చమ్మ

కొడతావేమో.

వల్లెటూరివ్యక్తి

కొట్టను ఇంక.

(తెరలోనుండి వాగనుశాసనుడు, ‘అచ్చీ, రా, రా’)

వల్లెటూరివ్యక్తి

ఆడెవడే, అచ్చీ.

అచ్చమ్మ

ఆడారి ముండాకొడుకు పారిపోయేడు (బిగ్గరగ) నేను
రాను.

వల్లెటూరివ్యక్తి

ఓ అచ్చీ, ఇలా రా!—ఎందుకు పోతున్నావూ!

(వాగనుశాసనుడు తెరలోనుండి, “వస్తాను రాకేం!—అనవ
సరం ఐన గోలేపీఁ ఉండకూడదు”)

వల్లెటూరివ్యక్తి

రా అయ్యా!—ఏ వీఁలేదులే.

(వాగనుశాసనుడు ప్రవేశించును)

వల్లెటూరివ్యక్తి

ఓరి ఈడా! అల్లప్పుడు ఆ సభలో కేవేవినోడవు
కాదూ, పోలీస్‌స్టాన్టే పారిపోయేవుగా!

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

ఓహో, జ్ఞాపకం వచ్చింది—అచ్చమ్మ చూచి)
మేమిద్దరం చాలా స్నేహితులం—అందేర ఒరే ఒరే అను
కునే అంత స్నేహం.

పల్లెటూరివ్యక్తి

నీకు నాకు స్నేహం ఏమిటి!—అచ్చీ, ఈడితో
నేస్త్రవా—ముట్టలేదుకదా ఈ అసార్థం ముండాకొడుకు
—నీకోసం వాకబ్చేస్తా ఇక్కడికొచ్చా.

అచ్చమ్మ

లేదు బావా!—ముట్టనిస్తానా!

పల్లెటూరివ్యక్తి

మరి నాతో రా, తీసుకుపోతా, విన్నేయకుంటా, కులం
తప్పు తీయించేస్తా!

అచ్చమ్మ

కొట్టనని ఒప్పేసుకో!

అచ్చమ్మ

నాతోడు, నా అమ్మతోడు, మాకాలమ్మతోడు

అచ్చమ్మ

సరే రా బావా, పోదాం, కాపురం సేసుకొందాం, మన
ఇల్లు బాగుందా?

పల్లెటూరివ్యక్తి

ఆ, కాని అచ్చీ, నీవెళ్లిందగ్గరనుంచి అదో భీతాకరంగా
ఉండేది—ఉప్పునేపేసి తరవాణి నీమోస్తరుగా ఎవరూకాయ
లేరే, రా పోదాం.

వాగనుశాసనుడు

(నివ్వెరపాటుతో) నా మాటేవింటి.

అచ్చమ్మ

ఆడారి ముండాకొడుకు మాట నమ్మి మోసపోలేదు
—నూకాలమ్మకి ఒక కోడిపుంజు ఇచ్చుకుంటా !

(పల్లెటూరివాడు, అచ్చమ్మ నిష్క్రమింతురు)

వాగనుశాసనుడు

సిట్టువీషన్ అంతా ట్రాన్సుఫార్మ్ ఐపోయింది.
అరేరే — నెవర్ మైండ్ — పల్లెటూరివారికి డర్టీ హబిట్స్ —
ఇదీ గాడ్ సెన్డ్స్ ! — ఇంకోదండయాత్ర చేయాలి — ఏ వాడు

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

తినో గబుక్కున పెళ్లి సేసుకోవాలి ఏంచేస్తాం :—నెకండు
బెప్టు :—తైపులో గెటాన్ అవ్వాలి ఏదోవిధంగా :

(మరియొక వైపునుండి నరేంద్రుడు ప్రవేశించును)

వాగనుశాసనుడు

నరేంద్రా, ఏవైందో విన్నావా ?

నరేంద్రుడు

చకుముకా ?—ఏం.

వాగనుశాసనుడు

అచ్చమ్మను నన్ను పెళ్లి సేసుకోడానికి ఒప్పించేను.
ఇంతలోకి దాని పాత మొగుడొచ్చి దాన్ని ఒప్పించి తీసుకు
పోయాడు—అన్యాయం—చూసేవా :

నరేంద్రుడు

దాని భర్త దానిని తీసుకపోవటం తప్పేనా ! (నవ్వును)

వాగనుశాసనుడు

అది కాదోయి, అసలు విషయం అవకతవకగా మారి
పోయింది :—ఏం—చాలా అలసిపోయినట్టు కనిపిస్తున్నావు?

నరేంద్రుడు

చకుముకీ,—శాంతిలేదు, శాంతిలేదు—

వాగనుశాసనుడు

ఏం నరేంద్రా : ఎందుకీ బాధ నీకు పాపం :

నరేంద్రుడు

బ్రతకటమే బాధగా ఉంది—బ్రతుకు నిరర్థకం అనుకొని ఏదో ఆశయం పెట్టుకొని పని చేస్తుంటే, దానికెన్నో అటంకాలు :—నారోసమా—ఎక్కడో ఏదో లోపం ఉండాలి. —లేకపోతే మనుష్య యత్నం, శక్తి, ఇంత వ్యర్థకములా : —లేక ఈశ్వరుని అనంత శక్తిలో, దాక్షిణ్యమునకు తావు లేదా :—

వాగనుశాసనుడు

నాకూ ఆ సందేహావే, ఇంతకుముందే కలిగింది—కాని—

నరేంద్రుడు

చకుముకీ, చాలా గందరగోళంగా ఉంది—అర్థం కావటం లేదూ—ఎందుకీ నాటకం అంతా :

వాగనుశాసనుడు

నరేంద్రా, నీకు విశ్రాంతికావాలి—

నరేంద్రుడు

ఈ లోకంలోనా :

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

ఆ,—అదికూడా ఇప్పుడే—

నరేంద్రుడు

నా వ్యక్తి—

వాగనుశాసనుడు

అదే తప్పు—ఒక వ్యక్తి ఏమిటి ! ఒక వ్యక్తి
అనుకొనేది నిజంగా అనేక వ్యక్తులు—చూడు—కోపం వచ్చి
నప్పుడు ఒక వ్యక్తి, విచారం వచ్చినప్పుడు ఒక వ్యక్తి,
ప్రేమ వచ్చినప్పుడు ఒక వ్యక్తి, భయంవేసినపుడు ఒకవ్యక్తి
—మొండితనం వచ్చినప్పుడు వక వ్యక్తి, నవ్వినపుడొక
వ్యక్తి, ఏడ్చినపుడు ఒక వ్యక్తి, ఇన్ని వ్యక్తులు కలిసిన
కదంబం ఏ మనసులోని వ్యక్తి అనేది—

నరేంద్రుడు

నిజమే ఐఉండవచ్చును—లేకపోతే శక్తి, అశక్తి
—సత్యం, అసత్యం—సౌందర్యం, వికారం—ఔన్నత్యం,
హీనత్యం, ఒక మానవహృదయంలో. నీలో, నాలో ఎలా
ఉంటాయి—కాని—వీని అన్నిటిని అతిక్రమించిన తత్వం
ఒకటిలేదా !—

వాగనుశాసనుడు

అది ఒక భ్రమ.

నరేంద్రుడు

కాదు—అదే మనుష్యవ్యక్తి, ఆ వ్యక్తికిని ఈశ్వరుని అనంతశక్తికిని ఉన్న సంబంధం, తారతమ్యం,—తెలిసికోటవే, వ్యాసఘట్టం—శక్తి,—కరుణ,—ఔను—కాదు—ఏమో, ఏమో !

వాగనుశాసనుడు

నరేంద్రా !—ఏవైందేవిటి ?

నరేంద్రుడు

“యుద్ధం వచ్చింది, ఇటువంటి అనుమానాస్పదమైన చరిత్రగలవారిని అందఱిని ఒకచోట ఒక కూటంగా ఉంచటం శ్రేయస్కరం కాదు. కాబట్టి వారిని అందఱిని,” అంటే మన ఆశ్రమంలో ఉన్నవారిని, “తక్షణం ప్రభుత్వమునకు అధీనం చేయవలయును” అని ఒక ఆజ్ఞవచ్చింది. “ప్రభుత్వమునకు వ్యతిరేకులుకారు, ఇప్పుడు నా శిక్షణచే ఉత్తమ ప్రజలక్రింద చాలవఱకు మారినారు. ఇప్పుడు ఈ విధానాన్ని ఆటంకపరచటం ఏ దేశానికి శ్రేయస్కరంకాదు—ఇది

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

లోకోపకారం చేస్తది” అని నేను తెలియచేసినా, “వీల్లే”దని ప్రత్యుత్తరం—

వాగనుశాసనుడు

(కంగారుతో) ఐతే మమ్మల్నందఱిని ఈ యుద్ధంలో శతఘ్నలముందు వేసేస్తారా ఏమిటి ?

నరేంద్రుడు

అదికాదు—బహుశః ప్రతివ్యక్తియొక్క నిర్దోషత్వ విరూపణ అయ్యేవఱకు కారాగారం.

వాగనుశాసనుడు

ఓ నరేంద్రా !—రక్షించాలి—విడిచిపెట్టకు నిర్దోషులం—అందులో ముఖ్యంగా నన్ను—

నరేంద్రుడు

పరవాలేదు—కాని చకుముకీ నీ కెన్నిసార్లు చెప్పినను పీవనే స్వార్థపరత్వాన్ని చంపుకోలేక పోతున్నావు. చూడు మిగిలినవారు ఎంత—

వాగనుశాసనుడు

ఎలా చంపుకోగలనే నేను అనే ఒక మనిషిని బ్రతికి ఉన్నంతకాలం : నేను లేనని నేనెలా అనుకోను నేనున్నప్పుడు?

నరేంద్రుడు

అది కాదోయీ ! స్వార్థపరత్వం.

వాగనుశాసనుడు

ఆ విషయం ఎంతపడుకు ప్రయత్నించినా, విపత్కా
లంలో వెనుకటిగుణం వచ్చేస్తుందిట—ఏం జేయనూ !

నరేంద్రుడు

(శవ్వన)

వాగనుశాసనుడు

నవ్వకేం గాని, అభయం ఇయ్యాలి.

నరేంద్రుడు

తప్పకుండా, నా ప్రాణం మీకడ్డం వేస్తా—శపథం

వాగనుశాసనుడు

నెహదాన్, మహావీర !—ఇప్పుడు నా ప్రాణాన్ని నీ
కోసం అర్పించడానికి సిద్ధుణ్ణి.

నరేంద్రుడు

చతుముక్తి—చాలా చలిగా ఉంది—ఆ మంచుపర్వత
శిఖరాలమీదనుంచి వచ్చే గాలిని ఓర్చుకోటం ఇప్పుడు కష్టం

౧౭౯

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

అనిపిస్తోంది—వయస్సు మళ్లుతున్నాది—ఈ
ఈ లోకంయొక్క మొదటి వీడుకోలు చిహ్నమా,
వచ్చే లోకంయొక్క ప్రథమాహ్వానమా!—

వాగనుశాసనుడు

నరేంద్రా!—ఇది మతిపోయే ప్రథమ
ఈ పిచ్చి ఆలోచనలు వద్దు!—రా వెళ్దాము, సూర్య
నం ఔతుంది.

నరేంద్రుడు

అస్తమించనియ్యా! — అస్తమించాలి—మ
యించాలి (ఆలోచన)

వాగనుశాసనుడు

కవిత్వం ఎప్పుడై నా చెప్పేవయ్యా?

నరేంద్రుడు

ఏం—

వాగనుశాసనుడు

లేకపోతే ఈ ధోరణి పుట్టదు;

నరేంద్రుడు

విసిగిపోయిన నిరర్థకమైన బ్రతుకు దేనైనా
ప్రది—అబ్బా ఎంత ఎఱ్ఱగా ఉన్నదో సూర్యాస్తమయ

వాగనుశాసనుడు

తప్ప తాగినవాడికళ్లు అంతకన్నా ఎఱ్ఱగా ఉంటాయి—
దానిలో గొప్పేం !—

నరేంద్రుడు

తెల్లని మంచు—ఎఱ్ఱని కాంతి—ప్రియురాలి శరీరంపై
లత్తుకకాంతా !—లేక రత్తపు కాల్యలయొక్క రంగా !—
చూడు చతుముకీ, ఎంత అందంగా, ఎంత భయంకరంగా
ఉందో !

వాగనుశాసనుడు

క్షమించు—నీకేవీ కనుపించదు—ఎండ, మంచు—
అంతే !—సాధారణంగా మీలాంటివాళ్లున్న వైపరీత్యం ఏ
ఇది—లేనివి చూస్తారు. ఉన్నవి చూడరు. రా, వెళ్తాం ! నీ
ముఖం చాల వాడిపోయి ఉంది—

నరేంద్రుడు

ఏం, ఉన్నది—ఈ ప్రపంచములో ఏవీ లేనప్పుడు
హృదయం ఎండిపోయినప్పుడు, ముఖంలో ఏం కళ ఉంటది—

వాగనుశాసనుడు

ఏవీ, లేకపోవటం ఏవిటి ? కావలసినంత ఉన్నది
—రా, వెళ్లి త్వరగా భోంచేసి పడుకుందాం !

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

నాకు నిద్రరావద్దూ—ఇక్కడ నిర్మానుష్యంగా ఉంటుంది వచ్చేను—ఒక నిమిషం కూర్చో, తరువాత వెళ్దాం !
ఇక్కడనుంచి మన యింటికి ఏమంత దూరం !—

వాగనుశాసనుడు

సరే (కూర్చుండును). ఆకలి చంపేస్తది.

నరేంద్రుడు

(కూర్చుండి) ఆత్మయొక్క ఆకలి ఇంకెంత చేస్తదో తెలుసునో ?

వాగనుశాసనుడు

ఆత్మకి కడుపే, విటీ, అదుంఠేనేకాదు ఆకలి—
ఎందుకీ పిచ్చి వేదాంతం !

నరేంద్రుడు

చకుముకీ,—ఒక విషయం చెప్పాలి—ఆమె మళ్ళీ కనుపించింది.

వాగనుశాసనుడు

ఎవరు ఈ “ఆమె”

నరేంద్రుడు

“ఆమె” నా హృదయం ఎవరికి అర్పించేనో ఆమె.

వాగనుశాసనుడు

అబ్బా ఇన్నాళ్లకా!—మాట్లాడేవా!—చెప్పు ఎక్క
డున్నదో!—ఒక్క నిమిషంలో కుదిర్చేస్తా!

నరేంద్రుడు

(తలనూపును)

వాగనుశాసనుడు

ఏం!

నరేంద్రుడు

ముందు నేను భ్రమిస్తున్నాననుకొన్నాను కాని అది
భ్రమకాదని గ్రహించేను. ఆమె నన్ను ప్రేమ పొంగిపోవు
చూపుతో చూచి, చిరునవ్వు నవ్వింది—ఆమెకు నమస్క
రించి, నా విపరీతమైన ప్రేమను ఆమెకు విశదపఱచి, ఆమె
లేనిదే బ్రతుకలేనన్నాను!

వాగనుశాసనుడు

ఏమన్నది—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

“నిన్ను నేనుకూడ ఆనాటినుండి మహోగ్రంగా ప్రేమిస్తున్నాను: నాకుకూడా నీవు లేనిదే బ్రతకటమే కష్టం ! ఐనా ఈ జన్మంలో వీలులేదు. లేదు వాంఛయొక్క పరిపూర్తి. ఇచ్చట మనకొక మనం జీవించటం. అంతకంటె ఎక్కువ చెప్పలేను.” అని అన్నది. ఆమె ఎవరో చెప్పినది—ఎవ్వరితో ఆ పేరు చెప్పవద్దన్నది. “ఈ జీవనమే చివరదికాదు, ఇది ఒక్కటే లోకంకాదు, తప్పకుండా ఈ జీవితాంతాన్ని, నిన్ను కలుసుకుంటాను, ఇంక అప్పటినుండి మనకు ఎడబాటు అనేది అనంతకాలంలో లేకుండా చేసుకుందాం ! అన్నది—” భవిష్యత్తునందు అంత నమ్మకమేవీలే” అని అన్నాను. “నమ్మాలి” అని అన్నది. “అంతవరకో” అన్నాను. “ఒకరి నొకరు ప్రేమించుకుంటున్నామనేదే” అన్నది—“మనదొక పెద్దయత్నం” అన్నాను. “ఓను—యత్నం, ఇచ్చ ఒకటే” అన్నది. “యత్నం తప్పక చేస్తాను, అంతకంటె కావలసిందే వీలే” అన్నాను. “శపథం” అన్నాను. “శపథంనేనుకూడా” అన్నది—“ఈ లోకాన్ని మళ్ళీ చూడవు—పునర్దర్శనంవఱకు శలవు” అన్నది. ఒకమారు చెప్ప వీలుకాని క్రొత్తచూపు చూచి ఒక్క కన్నీటి చుక్కరాల్చి వెడలిపోయింది—నాకు వెలుగు చీకటి ఒకటయ్యేయి.

వాగనుశాసనుడు

(అలోచించి) చూడు,—నీవొక్క గొప్పకార్యం తల
పెట్టేవు. దానికి భంగంరానియ్యకు.

నరేంద్రుడు

నేను రానివ్వకుండా యత్నిస్తా—ప్రపంచ జీవనంలో
నా ఒక్క జీవనం ఎంత !

వాగనుశాసనుడు

కాని మాకు చాల ముఖ్యం ఐంది అయ్యా :

నరేంద్రుడు

అది, సరికాదు—ఒక్కై నపిదప ఒకళ్లు. ఒకడిని
మించిన వాడింకొకడు—ఒకడు ప్రారంభించింది ఇంకొకడు
పూర్తిచేస్తాడు. అనంతం ఐన గొలుసులో మనం ఒకలంకె !

వాగనుశాసనుడు

పోనీ అది గట్టిగా ఉండాలి !

నరేంద్రుడు

అదే యత్నంకాదూ :—యత్నం, యత్నం—ఈ
లోకాన్ని, ఉంకోలోకాన్ని, ఎన్నోలోకాల :—ఇంతచేసినా.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

ఇదమిద్దంఅని నిర్ధారణ ఏదీ :—ఊహ—అంతే—ఏమో,
ఏమో : (నిశ్శబ్దము)

వాగనుశాసనుడు

ఉంకో లోకంగురించి ఎందుకీ గొడవ—ఉన్నదే, ఇదే
నిజం ఐంది—అక్కడ అనేది ఒకవేళ ఉంపేమాత్రం, సుఖం
ఇస్తదని నమ్మకం ఏదీ.

నరేంద్రుడు

నిజమే కాని, ఆశ, ఆశ లేకపోతే బ్రతకటం ఎలా !
—ఉంకోమాట. ఆ లోకాల్లోగూడా ఇటువంటి కష్టాలు,
అశాంతి ఉన్నా, ప్రస్తుత బాధదాటటం అనేదే చాల ముఖ్యం
ఐంది జీవికి.

వాగనుశాసనుడు

జీవికి ముఖ్యం ఐంది భోజనం ! ఆకలేస్తంది
పోదాం, రా.

(ఘటోత్కచుడు ప్రవేశించును)

ఘటోత్కచుడు

అర్యా : తమరీవైపు వచ్చిరని తెలిసి ఇద్దరు పోలీసు
వాళ్లు వస్తున్నారు తమకి ఎరస్టు వారస్టు అనుకుంటాను.

నరేంద్రుడు

వారంటా మంచిదే—ఈ ఆశ్రమవిషయమై వి
డింటది.

వాగనుశాసనుడు

(లేచి కిందనుంచి వచ్చుమార్గము వైపుచూచి వేగముగా
పాకను ప్రవేశించి) “రండీ, రండి రక్షించండి—దెయ్యం
పాకలో” అని బిగ్గరగా పలుకును, “ఘటోత్కచా అక్కడే జాగ్ర
త్తగ కాయీ” (అనును)

నరేంద్రుడు

(పాకను ప్రవేశింప, వాగనుశాసనుడు బయటకువచ్చి, నరేం
ద్రుని పాకలోనుంచి; తలుపువేసి బంధించును)

ఘటోత్కచుడు

ఏమిటిదీ :

వాగనుశాసనుడు

(మోటలాడవద్దని సంజ్ఞచేసి, మెల్లగ) పోలీసులనుండి
ప్రస్తుతం రక్షించాలి.

నరేంద్రుడు

(తలుపు గ్రద్దుచుండును)

(పోలీసులు ప్రవేశింతురు)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

అయ్యా రక్షించాలి, నరేంద్రుడు ఆ పైకి (మంచుశిఖర
మును చూపుచు) వెళ్ళిరాలేదు. ఇంకా మీరు వెళ్ళి వెతకాలి—
సూర్యాస్తమానం ఐంది—ఇక్కడ—

పోలీసు ఇన్స్పెక్టరు

మీరేం చేస్తున్నారు ?

వాగనుశాసనుడు

అతన్ని వెతకబోతుంటే ఎలుగొడ్డు ఒకటి మమ్మల్ని
తరివింది—మేఁవుఁ ఆపాక వెనక్కివెత్తే అది పాకలో
దూరింది, మేఁవుఁ గబుక్కున తలుపువేశాం.

(తలుపుశబ్దం)

వాగనుశాసనుడు

ఇంకో మూడునాల్గు నిమిషాలలో బ్రద్దలగొట్టి బయట
పడతది. మీరు కాపలాఉండి ఈ పెద్దరాతిని మేము విసరా
లనుకున్నట్టు దానిమీద రాగానే వేయండి, లేకపోతే చుట్టు
ప్రక్కల ఉన్న మనుష్యులని చంపేస్తది. మేం నరేంద్రుని
వెతుకుతాం.

పోలీసు ఇన్స్పెక్టరు

(ఔనుకకు నడచుచు) మహా బాగాఉంది నరేంద్రునికి

వెతుకుతాని ఎలుగుకి కాదు—అదికాకుండా మాదగ్గర

తుపాకులులేవు, మీరే జాగ్రత్తగా చూడండి (అని అతివ్యతిరేకముగ నిష్క్రమింతురు.)

ఘటోత్కచుడు

(శమ్ముడిగ) అసాధ్యుడా !

వాగనుశాసనుడు

ముండాకొడుగులు ఎలా పరిగెడతన్నారో (తిగ్గరగ) వచ్చేస్తంది, వచ్చేస్తంది !

ఘటోత్కచుడు

(చూచుచు) (నవ్వి) లేళ్లలాగున దూకిపోతన్నారు.

వాగనుశాసనుడు

(శమ్ముడిగ బెడలి తలుపుతీయును.) (నరేంద్రుడు ప్రవేశించును) ఊమించాలి, పోలీసువాళ్లని నిన్ను చూడకుండా పంపించే విషయం ఐ ఇలా చేయవలసి వచ్చింది.

నరేంద్రుడు

నా అభిప్రాయానికి వ్యతిరేకంగా చకుముకీ నన్ను పిరికిపందని చేసేవు :—నేను ఇప్పుడే వెళ్లి పోలీసుస్టేషనులో నన్ను అప్పజెప్పుకుంటాను.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

అలాగే చేయొచ్చు, కాని ఒక విషయం—నువ్వు
అలాచేస్తే నిన్ను నమ్మకొని వచ్చినవాళ్లని విడిచిపెట్టిన
వాడవు అవమా!—వాళ్లకుకూడా కారాగార ప్రాప్తా!—
అదికాకుండా నీ గొప్ప ప్రయత్నం, దుర్మార్గులని సన్మార్గు
లగాచేసే విధానం, దానిపై ఆధారపడి ఉన్న లోకకళ్యాణ
భంగం రావూ!—

నరేంద్రుడు

మరి, ఏంచేయగలనూ ;

వాగనుశాసనుడు

అంత అశక్తికలవాడవు ఎందుకు దిగేవు?—ఇంత
మంది గొంతుకులు కోయటం ఎందుకూ !

నరేంద్రుడు

(ఆలోచించి) మరి నా గౌరవం, నా ధైర్యం, నా విధి,
ఇవన్నీ పోవూ, నేను ఈ విధంగా ప్రభుత్వాన్ని తప్పించు
కొంటే !

వాగనుశాసనుడు

వీ స్వార్థంకొఱకు మమ్మల్ని గంగలో కలిపేస్తావా?
దీని వ్యాయమయ్యా !

నరేంద్రుడు

(అగాచించి) చతుముకీ ఏంచేస్తాం !

వాగనుశాసనుడు

భేష్, నాకు తెలుసును నీ స్వార్థరాహిత్యం :—
ప్రస్తుతం ఊరుకుండి ఇవ్వేళరాత్రితో రేపు ఉదయాన్నో ప్రధాన
మంత్రితో బెలిపోసుద్వారా మాట్లాడు—కొద్దిదినములలోనే
ఈఆశ్రమాన్ని విడదీసేస్తాను—ఆశ్రమవాసులు, మునుపటి
వారుకారు—ఎంతోమార్పు, అవకాశంఉంటే ఉత్తమప్రజలుగా
మారిపోతారు—కాని ప్రస్తుత స్థితిగతులనుబట్టి, వాళ్ళని
పంపించేస్తాను వేరువేరుగా అని చెప్పు. దానిమీద ఏదో
వీళ్ళకి ఇంతో అంతో దిక్కుచూపించి పంపించేయి—వీళ్ళకి
ఎవరితోవని వాళ్ళని పంపించేయుమని చెప్పుదును కాని నీకది
నచ్చదని తెలుసు.

నరేంద్రుడు

అది ఇదివఱకే ఐనది—కాని లాభంలేక పోయింది
—ఆశ్రమవాసులు అపాయం ఐనవాళ్ళని ప్రభుత్వానికి
వార్తలు వచ్చేయట ! అంచేత !

వాగనుశాసనుడు

ఎవరీ అబద్ధాలు వ్రాసేరో.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

చకుముకీ ! అబద్ధాలు వ్రాయడానికి ఒక్కశ్లేషిటే !—

వాగనుశాసనుడు

అది ఎలా నమ్మవచ్చు !

నరేంద్రుడు

యుద్ధకాలంలో ప్రభుత్వం, జాగ్రత్త తీసికోవటం,
అవసరమే. మన దురదృష్టం—విధి—యుద్ధం—సర్వ
నాశనం—అమానుషం ! ఎవరికి లాభం !

(వాసంతి ప్రవేశించును వేగముగా)

వాసంతి

చాలమంది పోలీసులువచ్చి, మన ఆశ్రమవాసులంద
రినీ తీసుకుపోయినారు. నేను కొంచందూరాన్ని ఇది చూచి మీరి
వైపు రావటంచూచి వేగంగా వచ్చేను. ఇక్కడున్న వాళ్ళవే
మిగిలేవు ! కొందఱు చాలా ధైర్యంగా ఉన్నారు. —
కావి కొందఱిభయం, అశక్తి చూస్తే బ్రద్దలైపోతది గుండె.

నరేంద్రుడు

అయ్యో ! నన్ను నమ్మినవాళ్ళను అప్పజెప్పేసేను !

త్వరగా వెళ్లాలి (నిష్క్రమించబోవును)

వాగనుశాసనుడు

అగు, వెళ్లి ఏంచేస్తావా ?—నువ్వుకూడా వైదులో
కూర్చొని, వాళ్ళతోపాటు ఏడుస్తావా :—స్వయంగావెళ్లి రాజ
ధానికి, ప్రభుత్వాధికారులతో మాట్లాడి ఏవైన విలుంటే
చేయి—

నరేంద్రుడు

ఏవీలాభం ఉండదు—

వాగనుశాసనుడు

నువ్వు వెళ్లిమట్టుకు లాభఏవిటి ఇప్పుడు.

నరేంద్రుడు

ఓను ఏవీలాభంలేదు. (కడకదీక్షతో పర్వత శిఖరముల
పైపు చూచుచు) ఏవీలాభంలేదు—ఎవరు ఉండి లాభంలేదు
—అందఱు అనవసరం.

వాగనుశాసనుడు

నరేంద్రా—

నరేంద్రుడు

(విసుపించుకొనక) నేను బ్రతికికూడా లాభంలేదు—

వాసంతి

అదేంమాట—ఎంతయో అవసరం.

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

నా యత్నం విఫలం ఐంది—నా విధానం దగ్ధం
ఐంది — ప్రపంచ కల్యాణంకోసంచేసే యత్నాలకుకూడా
విఫలంవాః !—ప్రపంచకల్యాణం అవసరంలేదా !—ఏమో—
ఇంతకంటే ఈ లోకాన్ని సౌఖ్యం ఉండకూడదా !

వాగనుశాసనుడు

వాసంతీ, ఏదో ధోరణిలో ఉన్నాడు. మనం తీసుకు
వెళ్ళాలి.

ఘటోత్కచుడు

ఆర్యా :

నరేంద్రుడు

(నిశ్శబ్దం)

వాగనుశాసనుడు

వెళ్దాం.

వాసంతి

(నరేంద్రుని చేయిపట్టుకొని) ఆర్యా వెళ్దాం, చీకటి

పడుతున్నది—

నరేంద్రుడు

ఐను, నాపని ఐపోయింది, బాధ, అశక్తత, విఫలం,
కష్టమంతాలోని మాణిక్యాలని వ్రాయండి—

వాగనుశాసనుడు

(చేయిపట్టుకొని) రా :

నరేంద్రుడు

రాను, వెళ్తాను. (చేతిపట్టును వదల్చుకొనును)

వాగనుశాసనుడు

నరే—

నరేంద్రుడు

(పర్వత శిఖరముపై పు నడచును)

వాగనుశాసనుడు

నరేంద్రా—అదేవిటీ, ఇటు, క్రిందకి.

నరేంద్రుడు

క్రిందకికాదు పైకి—పైకి,—ఎప్పుడుపైకి, ఏవైనా
పైకి—

వాసంతి

మతి చెలించినదా పాపం (వాగనుశాసనునితో)

నరేంద్రుడు

లేదు—అది ఇంతవఱకూ లేదు—

౧౪౫

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

ఘటోత్కచుడు

అయ్యా : మబ్బుకూడా వేసింది, గాలిహోరు అదిగో
మెలుపు, భయకరంగాఉంది, అపాయం—బాధగాఉంది చలి.

నరేంద్రుడు

మానవజీవితంకన్నా !—(వారినిచూచి) నాయొక్క
ఆస్తి అంత మీ అందటికి పంచిపెట్టి ఆ కాగితమును రెజిస్టరు
చేయించేను — మీరు దానిని స్వీకరించి, లోకకల్యాణం
కొఱకు ఏదో విధంగా పాటుపడండి. ఇదే నా కోరిక,—
నా పవి ఐపోయింది నాకింక శక్తిలేదు—(కొండ ఎక్కును)

వాగనుశాసనుడు

చూడు ఏ(వి)టి ఉద్దేశం—

నరేంద్రుడు

తాపంగాఉంది—మంచుమధ్య నుంచుంటే చల్లగా
ఉంటదేమో,—ఆ మెలుపు మెలునేచోట ఎంత అందంగా
ఉందో—కాలచక్రం నిర్దాక్షిణ్యంగా తిరుగుతున్నది—స్వస్తి
—(ఇంతగా కొండవెక్కుచు నిష్క్రమించును)

వాగనుశాసనుడు

నరేంద్రా మేందూడా వస్తున్నాం—(తెరనుండి నశం
ద్రుకు) “రావద్దు. రావద్దు—అనవసరం—”

వాసంతి

అయ్యయ్యో! ఎంతదూరం అప్పుడే వెళ్ళిపోయేదో
—రండి మనందూడా వెళదాం — అపాలి — లేకపోతే
అపాయం—అ మంచుతుపానులో (ముగ్గురు వెడలబోవుదురు)

ఘటోత్కచుడు

కొంప ములిగినది—రాళ్లతో మంచుతో కలిసిన ఒక
పెద్ద ప్రవాహంమీదికి వస్తుంది—దానికి ఎదురుగా నిశ్చంకగా
వెళ్తున్నాడు—అయ్యా వద్దు—వద్దు—

వాగనుశాసనుడు

ఇంక లాభంలేదు—మనం ఇంకేవీ చేయలేం—
శ్రీరామరామ చూడలేం—వాలు అటుఉన్నా మనమీదకి
అపాతం రావచ్చు—క్రిందికిరండి. మనం వచ్చి అతన్ని
బ్రతికించగలవా? (వాసంతి శేయిపట్టుకొని లాగుచు అతివేగంగా
నిష్క్రమించుచుండును.)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

ఘటోత్కచుడు

(జేగముగ నిష్క్రమించుచు) అయోమయం —

ఈశ్వరా !—

వాసంతి

(నిష్క్రమించుచు) ఎందుకీచావు—ఎందుకీబ్రతుకు!—

(దూరమున మహాప్రవాహపు శబ్దము)

(తె ర ప డు ను)

✕

గర్భ

“ త్రి ర ని క్కో రి క — త రు వా త ”

పం చ చూం క ము

*

కాలము—మాసవకాలముకంటె పెరు. అందుచే నిర్ధారణ
లశక్యము.

ప్రదేశము (చీకటి కలుగు కలసి నట్టియో లేనట్టియో,
ప్రదేశము. ఘనరూపము జలరూపము తేజోరూపము విసర్జితయో
కానట్టియో స్థలము. భూగోళముకంటె భిన్నమైన లోకము.)

ప్రదేశము (కనుపించియు, కనుపించని అస్థులు మైన వ్యక్తులు—
8 లేక 4. మఱియుఁగల్గి కనుకకు నడుచుచు ప్రదేశించును —
అది నరేంద్రుని ఆశ్చర్యము.)

నరేంద్రుడు

నా శరీరం నలిగిపోయింది: ముద్దైనది—ఒక క్షణంలో
బాధ మాయమైపోయింది. ఎంతో తేలికగా, ఎంతో
హాయిగా, ఎంతో వింతగా ఉన్నది. శరీరంనుండి విడిపో
యాను. మరణించటం ఐపోయింది కాబోలు — నేను
ఉన్నానుకాని, శరీరంవంటిది తగలటంలేదే—ఏదో ఉన్నది
కాని, ఇదివఱకు లాంటిదికాదు—అదిగో భూమి దూరం

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

ఐపోతంది—ఇదంతా అయోమయం—మరణానంతర జీవితం!
దేవా ఎక్కడున్నా, రక్షించు—

ఒక వ్యక్తి
నరేంద్రా!—

నరేంద్రుడు
ఎవరిదీ—

ఆ వ్యక్తి
నే నెవరై నదీ ఇంకా తెలిసికోలేవు—అదిగో నీకు
తెలిసిన తిలోత్తమ.

మరియొక వ్యక్తి
నరేంద్రా తిలోత్తమను. నిన్ను ఆహ్వానించడానికి
వచ్చేను.

నరేంద్రుడు
(అశ్చర్యముతో చుట్టును చూచుచు)—తిలోత్తమా,—
తెలిసిఉన్నవ్యక్తిని, అందులో నిన్ను కలియటం ఎంతో
బాగున్నది—ఎలా ఉన్నావా!—ఇదంతా ఏమిటి—ఇది
ఏలోకం—

మొదటి వ్యక్తి
అన్నీ తెలుస్తాయి త్వరలో.

నరేంద్రుడు

వారెవరు ?

మొదటి వ్యక్తి

వారెవరో నాకు తెలియదు — ఆత్మలు — నాతో
ఎప్పుడో ఇదివఱకూ, లేనిపోలే ఇంకెప్పుడైనా ముందో
సంబంధాలు రావచ్చు. రానిపోవచ్చు—వారిపని వేరు—
(నరేంద్రుడు, మొదటి వ్యక్తి, తిలొత్తమ తప్పు, మిగిలినవ్యక్తులు
అంతర్ధానమగుదురు)

నరేంద్రుడు

నేను ఏలచెయ్యాలి—

తిలొత్తమ

నరేంద్రా !—క్రొత్తజీవనం—కొంచంకాలం భగవం
తుని ప్రార్థించుకో—శాంతి కలుగును. జ్ఞానం కలుగగలదు.
—జ్ఞానం, దివ్యజ్ఞానం, ఇచ్చట చాలా అవసరం—

నరేంద్రుడు

(అట్లు పేయను)

నరేంద్రుడు

తిలొత్తమా :

తిలొత్తమ

నరేంద్రా—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

క్రొత్తభావం అనుభవిస్తున్నా—కాని ఇంకా ఇక్కడి
సంగతులు తెలియటంలేదు—ఏదో కలవచ్చి పోతున్నట్లు
న్నది—! అదేవిటీ, అలా రంగురంగుల గోళంలా ఉన్నది.

తిలోత్తమ

అదేభూమి—

నరేంద్రుడు

ఇంతదూరం వచ్చేనా !

తిలోత్తమ

ఇక్కడ కాలాన్నిబట్టి ఒక్క నిమిషం—భూలోక
కాలాన్నిబట్టి ఒక్క నెల.

నరేంద్రుడు

నేను భూమిని విడిచిపెట్టి ఎంతసేపైనది.

తిలోత్తమ

భూలోక కాలాన్నిబట్టి సుమారు సంవత్సరం.

నరేంద్రుడు

అర్పా—ఎంతకాల భేదం—

మొదటి వ్యక్తి

ఒక్కొక్కలోకాన్ని, ఒక్కొక్కకాలం, ఒక్కొక్కరూపం,
ఒక్కొక్కకార్యం, ఒక్కొక్కజీవనం—

నరేంద్రుడు

దీనికి అంతలేదా :

మొదటి వ్యక్తి

ఈ లోకాన్ని ఈ జీవితానికొక విధంబన అందం
ఉన్నది, కాని అనంత జీవితానికి అంతం ఉన్నట్లు కనుపిం
చదు—అదుగో పునముందు మూడు లోకాలు, మూడు
జీవనాలు కనుపిస్తన్నాయి—

నరేంద్రుడు

ఓను, ఆశ్చర్యం :

మొదటివ్యక్తి

అదిగో—ఆవై పుచూడు ఇదివఱకు అనుభవించిన,
మూడు జన్మాలు, రెండులోకాలు, అందులోఒకటి భూమి.

నరేంద్రుడు

ఓను—

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

మొదటి వ్యక్తి
భూమిలో నీకు రెండు జన్మాలు.

నరేంద్రుడు
ఔను, గ్రహించ కలుగుతున్నా.

మొదటి వ్యక్తి
నీవు చాలా ధన్యజీవివి !—అభివృద్ధిలో ఉన్నావు.

నరేంద్రుడు
అర్థంకావటంలేదు.

మొదటి వ్యక్తి
తరువాత అర్థం ఔను—

నరేంద్రుడు
తామెవరూ ?

మొదటి వ్యక్తి
భూలోకంలో, మొదటిజన్మంలో నీవు స్త్రీరూపంలో
నాకు భిక్షపెట్టేవు. ఆనాడు :—

నరేంద్రుడు
అ, అ, —జ్ఞాపకం వచ్చింది.

మొదటి వ్యక్తి

నా పని బాగుపడింది, నే పేరేదోటికి వెళ్ళి.—

నరేంద్రుడు

ఎక్కడికో అడగవచ్చా—

మొదటి వ్యక్తి

ఉంకో లోకానికి. చాలాపని ఉన్నది. తిలోత్తమ నీకు
మార్గం చూపిస్తాది—ఆమె ఉత్తమలోకంనుంచి ఈ లోకానికి
నిన్ను చూడటంకోసం వచ్చింది—ఆమె నియమింపబడినది
కూడాను—

నరేంద్రుడు

ఎవరిచేత ?

మొదటివ్యక్తి

(ప్రత్యుక్తరమియ్యక అంతర్ధానమగును)

నరేంద్రుడు

తిలోత్తమా—ఎప్పటికి ఘరువలేను.

తిలోత్తమ

నరేంద్రా :

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

నీవు భూలోకాన్నే కాకుండా ఇక్కడకూడా నన్ను
రక్షిస్తున్నావా :—

తిలోత్తమ

రక్షించడానికి నే నెవరినీ :—

నరేంద్రుడు

నీ హృదయం :—

తిలోత్తమ

భావం, కొందరికి మారదు—

నరేంద్రుడు

ఇక్కడి సంగతంతా చెప్పు.

తిలోత్తమ

అంతా తెలియగలదు—

నరేంద్రుడు

ఈ జీవితం ఎన్నాళ్లు ?

తిలోత్తమ

చెప్పలేను—కొంతవఱకు నీపై ఆధారపడి యున్నది
—ఇది చాలాచిత్రం ఐన లోకాల సమూహం.

నరేంద్రుడు

ఏవీ !

తిరోత్తమ

ఈ స్థితిలో అదే జీవితం అనుకో, కొన్ని రోకాలు
మాత్రం, మనం పొందవచ్చు—

నరేంద్రుడు

నువ్వుండే రోకం ఏది ?

తిరోత్తమ

అది (చూపించుచు) రా, నీ రోకం కొన్నాళ్లవఱకు
ఇంకొకటి. నా శక్తిచే నిన్ను నా రోకానికి తీసుకువెళ్తా !

నరేంద్రుడు

నరే—కాని ఆమెకొఱకు—

తిరోత్తమ

ఆమె భూమిని విడచినప్పుడు ఆమెను కలియవచ్చు.

నరేంద్రుడు

ఇక్కడ ప్రేమయన గేదాలున్నాయా?

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

తిలోత్తమ

ఉన్నవి, లేవు—భావం ఏ ముఖ్యం ! ఉద్దేశమే
కార్యం !—రా వెళ్దాం—ఆ లోకం చూపిస్తా—ఇంతకన్నా
ఆశ్చర్యం ఐన లోకం.

(తె ర ప డు ను)

★

“ తీరని కోరిక — తరువాత ”

ష ష్టాంకము

*

కాలము—ఆ రోగకాలములో 5 నిమిషములు.

ప్రదేశము (2.3 ఉష్ణతలోకము. పెన్నెలకంటె అందమైన కాంతి, దివ్యమైన గానముతో, పరిమళముతో, మాధుర్యముతో కలసి, ఉష్ణతార్కలను నిత్యము తనియించుచుండును.)

(ప్రదేశము (తిలోత్తమ, నరేంద్రుడు.)

నరేంద్రుడు

ఎటువంటి దివ్యమైన ప్రయాణం, ఆకాశమార్గంలో ఏమి చిత్రాలు, ఏమి రంగులు—కాని ఇది అన్నిటిని మించి యున్నది—తిలోత్తమా, నేనిక్కడకు రాకూడదేమో !

తిలోత్తమ

రాకూడని దానికి రాలేవు—

నరేంద్రుడు

ఈ రోకానికి నీవలన వచ్చేను, నాకు అర్థమేలేదు.

౧౫౯

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

తిలోత్తమ

దీన్ని మించిన లోకాలు ఉన్నవంట.

నరేంద్రుడు

ఇంతకంటెనా, నీవు చూచావా ?

తిలోత్తమ

లేదు—విన్నాను : వినికికి, చూపుకి ఎక్కువ భేదం
లేదు ఇక్కడ.

నరేంద్రుడు

ఈ దివ్యలోకంలో కష్టాలు ఉంటాయా ?

తిలోత్తమ

నీకే తెలియగలదు—కష్టాలులేని లోకం ఇంతవఱకు
నేను అనుభవించలేదు — అనుభవమే వస్తుగ్రహణానికి
మూలం—ఇక్కడ.

నరేంద్రుడు

ఇక్కడా కష్టాలా ?

తిలోత్తమ

అన్నీ, సుఖం, కష్టం,—అంతా కృషి, అంతా విధి,

నరేంద్రుడు

కొంచం కొంచం అర్థం బాతున్నది—నేను ఏవి
చేయాలో ఇదిగో నాకే తెలుస్తుంది.

నరేంద్రుడు

బాసు, బాసు—అదుగో భూలోకములో నేను ప్రేమిం
చిన ఆ స్త్రీ మనం పచ్చిన లోకానికి పచ్చినట్లు తెలుస్తున్నది.
వెళ్లి వస్తా—నీవు రావా ?

తిలోత్తమ

నాకు చాలా పని ఉన్నది—నీవు వెళ్లి రాగలవా ?

నరేంద్రుడు

ప్రయత్నిస్తా—

తిలోత్తమ

ప్రయత్నించు—విఫలం ఐతే నేను వస్తా. వీలు చూచి
—నుఖం—కష్టం.

మహా కేగమున రంగము మారిపోవును—పంచమాంకమున
సున్న రంగస్థలము ప్రకటించును) (నరేంద్రుడు మాత్రముండును.)

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

నరేంద్రుడు

ఎన్నాళ్లకు దర్శనం ప్రాణదేవతా.

(ఒక వ్యక్తి ప్రవేశించి, నరేంద్రుని సమీపించును.)

నరేంద్రుడు

చకుముకి నీవు వచ్చేవే.

చకుముకి

ఓరి నాయనా, ఇక్కడన్నీ దయాలు (పారిపోవ
యత్నించును.)

నరేంద్రుడు

చకుముకి, భయపడకు, నీవుకూడా మావంటి
వాడవే—

చకుముకి

నేను దయాన్నా ? అబ్బబ్బా ! నేఅంటే నాకే భయం.

నరేంద్రుడు

చకుముకి ! నీవు భూలోకం విడిచిపెట్టే నేవు—నీ
శరీరం, బూడిదై పోయింది.

చకుముకి

(తన శరీరమును స్పృశింపజోయి) రామరామ, నిజమే—

చచ్చిపోయాను, చచ్చిపోయాను—అయ్యయో ! (ఏడ్చును)

నరేంద్రుడు

దివ్యమైన లోకంపచ్చి చదుముకీ—

చదుముకీ

పల్లకాడులోకం— నాకు ఆ ధూలోకం ఏ కావారి
నాయనా, ఓ నరేంద్రా, ఓ దేవతా, ఓ దయ్యమా రక్షించు
నన్ను పోనియ్యా :

నరేంద్రుడు

పోవాలని ఉన్నా పోలేవు, ప్రార్థనచేసుకో, కాంతించు.

చదుముకీ

అయ్యయ్యో : రామ, రామ, రామ (ఒకళ్ళకై ప్రణామం
చును.)

నరేంద్రుడు

నా ప్రాణదేవతా స్వాగతం :

అ వ్యక్తి

నరేంద్రా, ప్రేమదేవతా, వచ్చేవా : (వారియవర సమీ
పింపబోవకాలము, అవకాశము, వారికి గారియవరమున అడ్డంపును.
వారు సమీపింప ఎంతయో ప్రయత్నింతురు)

నరేంద్రుడు

ఏమిదీ :

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

ఆ వ్యక్తి

అయ్యో !

(మఱియొక వ్యక్తి ప్రవేశించును)

మఱియొక వ్యక్తి

ఈమెది ఒకలోకం, నీది మఱిఒకటి, మీ ఇద్దఱి
యత్నసాఫల్యముచే విధి మిమ్మల్ని ఒకచో కూర్పవచ్చును.

నరేంద్రుడు

ఇంకా యత్నమా !

మఱియొక వ్యక్తి

యత్నం, యత్నం, విధి—అశక్యముకాదు—

మొదటి వ్యక్తి

నరేంద్రా, ఇంకనూ బాధా !

నరేంద్రుడు

ఓమ బాధ—ఐనా, యత్నం — యత్నసిద్ధిలో
ఉన్నదం—దైర్యం—భగవంతునియందు నమ్మకం—

మఱియొక వ్యక్తి

రా వెళ్లారి ఇంక, నే జాగ్రత్తగా దారిచూపిస్తా.

మొదటి వ్యక్తి

ప్రాణాధిదేవతా! వెళ్తున్నా—మళ్ళీ శలవు—ఎన్నాళ్లో
ఈ వియోగం—

నరేంద్రుడు

ఇక్కడ క్రొత్తకాలం, క్రొత్త వియోగం, క్రొత్త
బాధ—క్రొత్త యత్నం—

మొదటి వ్యక్తి

కాలవాహినిలో కొట్టుకొని పోతున్నాం—ఆనాటి
శపథానికిమాత్రం భంగంలేదు.

నరేంద్రుడు

సత్యం—ఎప్పటికైనా—

మఱియొక వ్యక్తి

వాగనుకాసనా : నీ లోకానికి వెళ్ళే త్రోవలో నిన్ను
అప్పగిస్తా—

96

“ తీరనికోరిక—తరువాత ”

వాగనుశాసనుడు

రామ, రామ, ఏంచేస్తారో, అధ్వానం, అధ్వానం—

మఱియొక వ్యక్తి

(నడచుచు) ప్రార్థన,—ప్రార్థన—

(తె ర ప డు ను)

Sri Krishna Devaraya Andhra Bhasha Nilayam,
Sultan Bazar, Hyderabad.

౧౬౬